

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ

Τους να μην κυριολεκτούμε
το «Πολιτιστικός Αύγουστος»,
αλλά κάποιες από τις εκδηλώ-
σεις άρχισαν φέτος από τα μέσα
Ιουλίου (Ασπράγγελοι λ.χ.).
Ο Αύγουστος είναι ο, κατ'
εξοχήν, μήνας των πολιτιστικών
εκδηλώσεων στο Ζαγόρι, γιατί
αυτός ο μήνας είναι κι ο μοναδι-
κός «κοναστάσιμος» μήνας για
το Ζαγόρι μας. Από το Σεπτέμ-
ριο (το είπαμε πολλές φορές)
πάλι και θλίψη για τα χωριά
μας. Το: «Αύγουστε καλέ μας
να νάσουν τρεις φορές το
μηνά» ταιριάζει απόλυτα στην
επιπτώση.

Πή η έκρηξη πολιτιστικών
εκδηλώσεων στα χωριά μας,
που και για ένα μήνα, σηματο-
ποιεί, τάχα, κάτι. Πιστεύουμε
να. Όταν μάλιστα αυτές
προσπαθούν να ξεφύγουν από
την «επιπεταμένη» και τις ανού-
τες επαναλήψεις, με καλά οργα-
νισμένες προσπάθειες, που να
αποτελούν αρμονικά το χτες με
το σήμερα, την παράδοση με την
καινοτομία, το παλιό με το καινού-
ριο, τότε η επιστροφή στις ρίζες
γίνεται συντήρηση και απο-
κένωση.

Τα τελευταία χρόνια, το Μο-
ναστήρι με το υπαίθριο αμφιθέ-
ατρο (που του χρόνου ελπί-

ζουμε να ολοκληρωθεί η κατα-
σκευή του) και τις ποιοτικά αξιό-
λογες εκδηλώσεις, όπως επίσης
το Καπέσοβο, αλλά και οι
Ασπράγγελοι, δείχνουν το δρόμο

σε τους: «Τα τραγούδια της ξε-
νιτιάς» η πρώτη και το κωμει-
δύλλιο «Οι Καπεσοβίτες από
τον Αριστοφάνη στη Γκόλφω»,
γραμμένα, σκηνοθετημένα,

λη, η έκθεση αποξηραμένων
λουλουδιών από το Ζαγόρι, της
Κάτω Σουδενιώτισσας Στέλας
Βούρδα, στο Πάπιγκο.

Όλες οι παραπάνω εκδηλώ-
σεις, επιβεβαιώνουν αυτό που
πολλές φορές υποστηρίξαμε:
Πώς, όπου υπάρχουν και
δρουν κάποιοι άνθρωποι, με
ευαισθησίες, με κέφι, με μερά-
κι, με μέθοδο και οργάνωση και
πάνω απ' όλα με πραγματική
αγάπη για τον τόπο τους, πολ-
λά κι ωραία μπορούν να γίνουν.

Μέσα σ' όλα αυτά και τα πα-
τροπαράδοτα πανηγύρια μας,
βέβαια. Όμως, με κάποιες λίγες
εξαιρέσεις, τα πανηγύρια στο
Ζαγόρι μας (δεν θα σταματή-
σουμε να το φωνάζουμε), έχα-
σαν, πια, όλα εκείνα τα χαρακτη-
ριστικά, που τα ξεχώριζαν από
εκείνα άλλων περιοχών. Έχασαν
τη ψυχή τους, την αρχοντιά
τους. Τα ισοπέδωσε η μόδα, η τε-
χνολογία και η εμπορευματοποι-
ηση. Και από ατόφια πολιτιστι-
κά γεγονότα που ήταν κάποτε,
κατάντησαν ...«πανηγυρίσιοι
...χαβαλέδες».

Στους Πολιτιστικούς Συλλό-
γους πέφτει ν' αντιδράσουν
στην κατάντια.

Αυτά, φέτος, τα πολιτιστικά
δρώμενα του καλοκαιριού, που
γέμισαν, πράγματι και κάνανε
πιο ευχάριστη τη διαμονή των
παραθεριστών στο Ζαγόρι, αλλά
και (το σημαντικότερο) των ντό-
πιων που μένουν μόνιμα στα χω-
ριά μας.

Τελειώνουν, όμως, όλα τόσο
γρήγορα... «Για τα ορεινά χωριά
μας, την υπαίθρο γενικά...». Τα
καλοκαίρια είναι μικρά κι ατέ-
λειωτοι χειμώνες... όπως μας
το τραγουδάει η συχωρεμένη ρε-
μπέτισσα, Σωτηρία Μπέλλου.

Άμποτες να γινόταν να τα
...μακρύνουμε κάπως... Τώρα
καλό χειμώνα, και του χρόνου,
όλο καλλίτερα.

Το «Ζ»

Ασπράγγελοι: Πριν το ολοκαύτωμα, τον Ιούλιο 1943

κι αποτελούν σωστά παραδείγ-
ματα για μια αναβαθμισμένη πο-
λιτιστική έκφραση και δημι-
ουργία, σ' ένα χώρο όπως το Ζα-
γόρι, με πλούσια παράδοση στον
τομέα αυτό.

Φέτος, ειδικά, οι Καπεσοβί-
τες μάς επιφύλαξαν και μάς χά-
ρισαν μια ευχάριστη κι' ελπιδο-
φόρα έκπληξη, με τις δυο άρτιες
— από κάθε άποψη — εκδηλώ-

παιγμένα από τους ίδιους. Κι
εδώ βρίσκεται η αξία της προ-
σπάθειάς τους: Στην δημι-
ουργία πολιτιστικών εκδηλώ-
σεων κι όχι απλά στην κατανά-
λωση έτοιμων και εισαγόμενων.
Ζύμωσαν κι έψησαν το ψωμί
στους παλιούς τους φούρνους
και ύφαναν στους αργαλιούς
τους οι Καπεσοβίτες. Γι' αυτό
ΜΠΡΑΒΟ ΤΟΥΣ. (Περισσότερα
γι' αυτές στις μέσα σελίδες).

Αξιόλογες και οι εκδηλώσεις
των Ασπραγγέλων με τη «Μνημο-
σύνη του Ολοκαυτώματος του
χωριού» και την «Ηπειρωτικών
Όρχησις», καθώς και το «Αντά-
μωμα των Σαρακατσανικών»
στο Γυφτόκαμπο, που έγινε πια
ετήσιος θεσμός, στις ωραίες
εγκαταστάσεις αναπαράστασης
των Σαρακατσάνικων κονακιών.
Ωραία, επίσης, η εκδήλωση της
Αδελφότητας Κουκουλιωτών
«Για τους δασκάλους και τους
ευεργέτες του χωριού και του
Ζαγορίου», η Συναυλία στο Τσε-
πέλοβο με τίτλο «Επιστροφή
στις ρίζες» με το Γρηγόρη Καψά-

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΑΒΒΑ

Για πρώτη φορά η Σ.Ε. του περιοδικού, τούτον τον Σεπτέμβρη,
ενώθηκε χωρίς τη φυσική παρουσία του Σάββα Θεοδώρου. Λέμε τη
χαρά, γιατί ξέρουμε πως νοερά ο Σάββας κι από το κρεβάτι του
Επιμελητή Κέντρου, ήταν κοντά μας και εμείς το νοιώθαμε.

Επιτυχώς όλα πήγαν καλά και η απουσία του στη Σ.Ε., αντιμετω-
πίστηκε χωρίς το άγχος των ημερών, πριν τη δύσκολη επέμβαση.

Τέλος καλό, όλα καλά, λοιπόν, για τον αγαπητό Σάββα.
Τώρα, τον στέλνουμε τις ευχές μας για καλή και γρήγορη ανάρ-
ρωση και τον περιμένουμε γρήγορα κοντά μας, γιατί μας είναι πο-
λύ σημαντικός και απαραίτητος και για το «Το Ζαγόρι μας» και για το Ζα-
γορινό Σάββα.

Η Σ. Επιτροπή

Μερικές σκέψεις και προβληματισμοί για το
«ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» σε σχέση με το Ζαγόρι

Με το πρόγραμμα «Καποδιστριας», όπως είναι γνωστό, επιχειρείτε ακόμα μια φορά η «Συνένοχη Δήμων και Κοινοτήτων». Με άλλα λόγια η εγκατάληψη του θεσμικού πλαισίου του Δήμου ή της Κοινότητας που αντιστοιχεί σε μια συγκεκριμένη πόλη ή χωριό και η δημιουργία του Δήμου που αντιστοιχεί σε μια ευρύτερη περιοχή.

Όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό οι εξελίξεις αυτές κινεία στο χώρο της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης θα έχουν σημαντικές συνέπειες για την ζωή όλων των τοπικών κοινοτήτων της Ελλάδας και φυσικά και του Ζαγοριού μας.

Χρειάζεστε λοιπόν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον όλοι όσοι αγαπούν το Ζαγόρι μας να εξετάσουμε την πορεία αυτών των εξελίξεων στην Τ.Α. γιατί θα επηρεάσουν το θέλουμε ή όχι θετικά ή αρνητικά τα χωριά μας.

Το πρόγραμμα Καποδίστρια αποδέχονται πολλοί, ιδιαίτερα ανάμεσα στους αιρετούς των με-
σάνων και μεγάλων δήμων, τους
«τεχνοκράτες» και άλλους ειδι-
κούς της Αυτοδιοίκησης και της
Διοίκησης γενικά, όλοι εκείνοι
που αντιμετωπίζουν τα προβλήμα-
τα της Αυτοδιοίκησης κυρίως ως
προβλήματα διαχείρισης της τοπι-
κής εξουσίας. Γενικά πρέπει να
παραδεχτούμε ότι όλοι αυτοί δεν
στερούνται επιχειρημάτων. Το
πρώτο επιχείρημα που αφορά άμε-
σα και το Ζαγόρι είναι οι περίφη-
μες «νεκρές κοινότητες». Αυτές
που περιγράφονται ως χωριά
τριάντα ή πενήντα γερόντων, χω-
ρίς οικονομία και κοινωνική ζωή,
χωρίς ελπίδα επιβίωσης. Αρα και
σε αδυναμία να διατηρήσουν στοι-
χειωδώς τις κοινότητές τους.

Το δεύτερον η αδυναμία των μικρών τοπικών κοινωνιών να παράγουν και συγκεντρώσουν κοινωνικά στελέχη και επαρκώς κατάρτιζόμενο «ανθρώπινο δυναμικό» για να μπορέσουν να συγκροτήσουν ένα στοιχειώδη πολιτικό-διοικητικό και τεχνικό μηχανισμό, αναγκαίο για ν' ανταποκριθεί στις πιο παραδοσιακές λειτουργίες της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Το τρίτο είναι το επιχείρημα ότι σήμερα οι συνθήκες έχουν αλλάξει σημαντικά και απαιτείται μία νέα αυτοδιοικητική δομή κυρίως σε δύο επίπεδα:

Πρώτο γιατί αναπτύσσονται προοδευτικά ανάμεσα στα γειτονικά οικιστικά κέντρα χωριά και πόλεις, κοινές οικονομικές, κοινωνικές κλπ. λειτουργίες.

Κατά συνέπεια η τοπική κοινωνία τείνει πλέον να υπερβαίνει τα όρια ενός αυτοτελούς οικιστικού κέντρου και να αφορά πλέον μια περιοχή με υποδιαμόρφωση πολεοδομική και χωροταξική ενότητας.

Δεύτερο η Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση καλείται να ασκείνους ρόλους πέραν των παραδοσιακών. Ρόλους θεσμού πολιτικού, αναπτυξιακού, κοινωνικού και πολιτισμακού.

Αλλά αυτές ακριβώς οι δομικές και λειτουργικές εξελίξεις στην τοπική κοινωνία και την Πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση, επιβάλλουν την ανάγκη ισχυρού διοικητικού και τεχνικού μηχανισμού του νέου Δήμου.

Σε όλα αυτά πέρα της λογικής της συνένωσης θα πρέπει να προστεθεί και το επιχείρημα πως η μικρότερη κοινότητα δεν είναι τεχνικά (& πολιτικά) ικανή να «ανακαλύψει» να προσελκύσει» αλλά και να διαχειριστεί Κοινοτικά Προγράμματα τη νέα «χρυσότοκο όρνιθα» της ελληνικής οικονομίας.

Με οδυνηρή συνέπεια τον αποκλεισμό από τον πακτωλό των αντίστοιχων «έργων» αλλά και από το σχετικό κύκλωμα συμφερόντων που «αγιοποιούν» αυτά τα προγράμματα.

Τα επιχειρήματα λοιπόν υπέρ του περιφώνου «σχεδίου Καποδίστρια» είναι πολλά. Ένα σχεδόν χρόνο πριν από τις εκλογές για την Τ.Α. από υπουργικά χείλη ακούστηκε «σφβαρι», διαδικασία που καταλήγει στην υποχρεωτική συνένωση των Δήμων και Κοινοτήτων της χώρας μας και εδώ τα πράγματα αρχίζουν κάπως να περιπλέκονται.

Στο παρελθόν τις δυο τε-
λευταίες δεκαετίες με δυο βασι-
κούς νόμους (Ν. 1416/1984 και Ν.
622/1988) είχαν προωθηθεί οι
συνενώσεις με κίνητρα οικονομικά
και σχετικά δημοκρατικές διαδι-
κασίες χωρίς πάντως να επιβληθεί
υποχρεωτική συνένωση.

Οι δύο νόμοι όμως σημείωσαν αποτυχία όπως σχετικά αποτυχία σημείωσαν και οι συγγενείς — και από μια έννοια θεωρούμενοι ως μεταβατικοί προς την συνένωσιν — εσμοί των Αναπτυξιακών Συνδέσμων και των Συμβουλίων Περιοχής.

Για τους λόγους αυτούς σήμερα η κυβέρνηση περνά από την λογική της εθελοντικής συνένωσης την υποχρεωτική.

Αυτός όμως ο κρατικός «κα-
ναγκασμός» βρίσκεται καταρ-
τήν σε πλήρη αντίθεση αν όχι με

Τη δημοσίευση της πρότασης της ΤΕΔΚ Νομού Ιωαννίνων για τις συνενώσεις των Κοινοτήτων του Νομού κατά το πρόγραμμα «Ιω. Καποδιστρίου», (που όσον αφορά στο Ζαγόρι σχολιάσαν με το από 27/5/1997 γράμμα μας), ακολούθησαν η πρόταση της Περιφέρειας Ηπείρου και η διαφευθείσα διαρροή (ψάρεμα σε θολά νερά;) των προθέσεων του Υπουργείου Εσωτερικών. Και οι δύο θέσεις δεν είναι απαλλαγμένες από την υπερβολή και την επήρεια του παραγοντισμού. Σε σημείο μάλιστα να προτείνονται τραγελαφικές και ανακόλουθες (κατά τον ηπιότερο χαρακτηρισμό) καταστάσεις, όπως το «πνίξιμο» του Βαθυπέδου όχι στα νάματα του Αράχθου αλλά στα μακρινά, λυματοβριθή ύδατα της Παμβώτιδας, που από λίμνη μετατρέπεται σε οικισμό (δήμο) και η κατάργηση των εθελουσίως συσταθέντων πρόσφατα δήμων Βερενίκης και Ευρυμενών, που τιμωρούνται αντί να αμειβούνται, γιατί ενήργησαν σύμφωνα με το νόμο, που θέσπισαν και προπαγάνδισαν οι διαχειρισθέντες την τελευταία δεκαετία στα εσωτερικά μας πράγματα. Δεν ξέρω πως θα ανεχθεί κάτι τέτοιο ο νουνεχής κ. Παπαδόπουλος.

Ειδικά για το Ζαγόρι, πράγμα που μας ενδιαφέρει εδώ, έχουμε τις ακόλουθες μεταβολές στην πρόταση της ΤΕΔΚ:

Α'. Από την Περιφέρεια Ηπείρου:
1) Ο Δήμος Τύμφης παραμένει όπως στην πρόταση της ΤΕΔΚ.

2) Ο Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου πλουτίζεται με την Κοινότητα Αρίστης.

3) Οι Δήμοι Νοτίου και Ανατολικού Ζαγορίου συγχωνεύονται και προσαυξάνονται με τις Κοινότητες Μικρής και Μεγάλης Γότιας και το συνοικισμό Ποταμιάς Κρύδου.

Β'. Από το Υπουργείο Εσωτερικών ('):

1. Ο Δήμος Τύμφης αμετάβλητος.

2. Ο Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου όπως στην πρόταση της Περιφέρειας Ηπείρου. Προκύπτει όμως ως έδρα η Βίτσα (Ενεργείας, ως θρυλείται, Βιτινίου τινος υπαλλήλου).

3) Οι Δήμοι Νοτίου και Ανατολικού Ζαγορίου όπως στην πρόταση της Περιφέρειας Ηπείρου χωρίς την προσαύξηση —ωστός— με άλλες Κοινότητες. Έδρα το Δεμάτι. (Πως για τυπικούς λόγους, αφού οι Μηλιωτάδες ανήκουν στο Δεμάτι).

4) Και στις δύο προτάσεις η Βοβούσα και το Πάπιγκο παραμένουν χωριστές κοινότητες.

Ας διατυπώσουμε για όλα αυτά τις παρατηρήσεις μας.

1) **Δήμος Τύμφης.** Στο από 27/5/97 γράμμα μου, είχα χαρακτηρίσει εσφαλμένη την πρόταση του Τσεπελόβου να ονομαστεί ο δήμος των χωριών του βορείου Ζαγορίου ως Δήμος Τύμφης. Και είχα αναρωτηθεί —κι όχι ρωτήσει, γιατί δεν περμένα απάντηση— ποιος να ήταν ο ιδιαίτερος λόγος, που οδήγησε την Επιτροπή της ΤΕΔΚ στην αποδοχή της πρότασης του Τσεπελόβου με αποτέλεσμα να σβήνει η λέξη Ζαγόρι από τον τίτλο του δήμου, πράγμα που δεν έγινε στα άλλα τμήματα του

ΒΥΡΩΝΑ ΒΑΡΩΚΑ

Συνενώσεις Κοινοτήτων Ζαγορίου συνέχεια

Ζαγορίου. Η απορία μου δε λύνεται και με τις δύο νέες προτάσεις. Γι' αυτό ξαναρωτώ με διαφορετικό τρόπο: Γιατί οι διοικούντες το Τσεπέλοβο προτιμούν να λέγονται Τυμφάιοι κι όχι Ζαγορίσιοι και θέλουν να λεγόμεστε έτσι και οι των άλλων εφτά χωριών, χωρίς να έχει ακουστεί έστω και μια φωνή, που να επικροτεί την πρόταση; Τι λες με τα γεράματά σου, Ευριπίδη Γιαννάκη;

2) **Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου.** Διορθωτική και καλοδεχούμενη η εγγραφή της Αρίστης. Τα άλλα δυο χωριά, Άγιος Μηνάς και Μεσοβούνι, προτιμούν, λέει, το Καλπάκι δικαίωμά τους. Αλλά η εμφάνιση ξαφνικά της Βίτσας στη διεκδίκηση της έδρας του δήμου και η έντονη διαμάχη Κήπων-Ασπραγγέλων ξαναφέρνει στο προσκήνιο το θέμα της έδρας —κι όχι μόνο για το Δήμο Κεντρ. Ζαγορίου. Θεμέλιο να διεκδικούν όλοι την έδρα. Και το δικό μου το χωριό, το μικρό Καπέσοβο, θα μπορούσε να υποβάλει υποψηφιότητα μια και διαθέτει δυο σοβαρά επιχειρήματα: βρίσκεται πλάι στον κύριο δρόμο και έχει την Πασχάλη, το μεγαλύτερο και πιο ταιριαστό κτίριο για δημαρχείο με πρόσθετα οικήματα και χώρο 6-7 στρεμμάτων για καθετί που θα χρειαστεί.

Όμως η επιλογή της έδρας ενός δήμου πρέπει να στηριχτεί κυρίως στο κριτήριο: «καλύτερη και ευκολότερη εξυπηρέτηση των δημοτών» και να επιδιωχθεί με κοινή συμφωνία. Όταν τούτο είναι αδύνατο, με ψηφοφορία ψηφοφορία όχι των κατοίκων (γιατί δεν υπάρχει ισότητα), αλλά των μελών των κοινοτικών συμβουλίων των χωριών που ενώνονται. Αν ψήφισα σε μια τέτοια ψηφοφορία για την έδρα του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου, θα απέκλεια τη Βίτσα, γιατί η ανταπόκρισή της στο παραπάνω αίτημα είναι λιγότερο επαρκής. Και μεταξύ Ασπραγγέλων και Κήπων —το έχω ήδη γράψει— επικρατέστεροι οι Ασπραγγέλοι. Παραμένει πάντα η πρόταση για κατανομή υπηρεσιών του Δήμου στα πλησιέστερα στην έδρα χωριά (εδώ: Ελάτη, Δίλοφο, Κήποι).

2) **Δήμοι Νότιου και Ανατολικού Ζαγορίου.** Όπως είδαμε, προτείνεται η συγχώνευσή τους σε έναν, του Ανατολικού Ζαγορίου με την ανεδαφική και ανιστόρητη προσκόλληση, κατά τη μία άποψη, κι άλλων Κοινοτήτων, που δεν έχουν καμιά σχέση με το Ζαγόρι. Προσωπικά η συγχώνευσή τους θα 'πρεπε να με ικανοποιεί, αφού έτσι γίνεται δεκτή στο μισό η θέση μου για δυο μοναχά δήμους στο Ζαγόρι: έναν στο Κεντρικό-κοινοτικό κι έναν στο Ανατολικό. Όμως το μισό μισό πάντα μένει και οι μισές δουλειές είναι αποτυχία. Γι' αυτό δεν είμαι ικανοποιημένος. Και εξηγούμαι:

α) **Ζαγόρι** ανέκαθεν λογίζεται ο γεωγραφικός χώρος που ανατολικά του όρια έχει τη γραμμή: Πηγές Λάου-Γκούρα Τριστένου-Βάρδας μέχρι τη συμβολή του με το Ζαγόρι (Κα-

μπέρ-Αγά). Επομένως οι προτάσεις υπερβαίνουν στο σημείο αυτό το ζαγορίσιο χώρο.

β) Το Ζαγόρι είναι ενιαίο (γεωγραφικά, ιστορικά, πολιτιστικά κλπ.) και κάθε πρόταση ή μέτρο (ιδιαίτερα το διοικητικό και αναπτυξιακό) πρέπει να το αντιμετωπίζει ενιαία και συνολικά. Γι' αυτό δε μπορείς αλλού να το διαίρεις κι αλλού να το πολυπλασιάζεις.

γ) Στο άρθρο μας για τις συνενώσεις «Δυο μοναχά δήμοι στο Ζαγόρι» είχαμε γράψει: «Πρώτα-πρώτα, καμιά από τις τρεις λύσεις δεν είναι κακή. Κακή είναι η σημερινή κατάσταση. Αξιολογώντας τις τρεις λύσεις βρίσκουμε: την πρώτη καλή, τη δεύτερη καλύτερη και την τρίτη την καλύτερη (σχετικό υπερθετικό)». Η αξιολόγηση αυτή των τριών λύσεων είναι σωστή και επιλέγει την τρίτη, **εφόσον συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις, όλα τα κριτήρια** που θα στηρίζεις την επιλογή σου. Και που είναι: **πρώτο** η μορφολογία του εδάφους και η θέση των χωριών, **δεύτερο** η δυνατότητα εύκολης επικοινωνίας και εξυπηρέτησης των δημοτών, **τρίτο** η κοινότητα των συμφερόντων και των προβλημάτων (σπουδαίο) **τέταρτο** η ιστορία, η πολιτιστική ιδιαιτερότητα και η νοοτροπία των κατοίκων, **πέμπτο**: Άλλα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά (π.χ. παραδοσιακοί οικισμοί) **έκτο** η παραγωγικότητα και η (ταιριαστή) μορφή ανάπτυξης: ύστερος ο πληθυσμός (τον είχαμε χαρακτηρίσει «όχι πρώτιστο στοιχείο»). Αν δεν συντρέχουν όλα αυτά —ίσως και κάποια άλλα που μπορεί να υπάρξουν κατά τόπους— προχωρείς στη δεύτερη λύση με τα ίδια πάντα κριτήρια, προσπαθώντας να είναι μέση λύση, δηλαδή να συμβιβάζει πράγματα που συμβιβάζονται και όχι **μεσοθεζική**, που εξαναγκάζει σε συμφωνία τα ασυμβίβαστα από τη φύση τους. Όταν και η δεύτερη λύση δεν είναι εφαρμόσιμη, καταλήγεις στην πρώτη λύση, στον απλούστερο τύπο ή μοντέλο (κατά την ορολογία της μόδας) συνένωσης, τους μικρούς δήμους ή διευρυμένες κοινότητες, είτε αυτή (η λύση) συμπίπτει με την αντίστοιχη γεωγραφική περιοχή, είτε υπολείπεται, παρά τον «Ιωάννη Καποδιστρίου», που ορίζει ότι ο αριθμός των νέων ΟΤΑ σε κάθε Νομό «... σε καμιά πάντως περίπτωση, δε θα πρέπει να υπερβεί τον αριθμό των γεωγραφικών ενότητων». Και στις δύο περιπτώσεις, την πρώτη και δεύτερη λύση, για να περιορίσεις τα μειονεκτήματά τους και να τις καταστήσεις ισχυρότερες θεσπίσεις οργανισμούς υπέρτερους, που να καλύπτουν ολόκληρο τον ενιαίο χώρο, και τους αναθέτεις εξουσίες και αρμοδιότητες για όλα τα κοινά, υπερκοινοτικά (υπερδημοτικά) και ενιαία ζητήματα, αλλά και ενδοδημοτικά, όταν οι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί αδυνατούν να ανταποκριθούν. Ετσι ενεργώντας με υπευθυνότητα, χωρίς ταλαντεύσεις, επιρροές και υπερβολές θα μπορέ-

σεις να επιτύχεις τους στόχους σου που πρώτος εσύ πρέπει να έχεις καθορισμένους στο νου σου.

Όλα τα παραπάνω δεν φαίνεται να τα έχουν λάβει πλήρως υπόψη τους οι δυο προτάσεις (της Περιφέρειας και του Υπουργείου), προτείνοντας απίτητο πατρικό της μητέρας μένος για το Ανατολικό Ζαγόρι. Η γενικά δείχνουν να διακατέχονται από το άγχος του όσο το δυνατόν μεγαλύτερου περιορισμού των υποστάσεων δήμων. Γι' αυτό προκάλυπται η Κοινοτική των και φορέων του, που διατυπώνεται σε υπόμνημα, το οποίο και συνηγοράει, με ή χωρίς θεώρημα, συγκαίροντας συγχρόνως τους συντάκτες του για το σφάλμα της φωτογραφίας Μονοδενδρίτης ύφους του, την πειστική επιχειρηματολογία του και την ισχυρή τριτοποίηση των απόψεών τους.

Ετσι έχουν πια τα πράγματα, τις συνενώσεις των κοινοτήτων στο Ζαγόρι και περιμένουμε την οριστική απόφαση του Υπουργείου με τη λήψη ότι θα είναι αυτή που πρέπει.

ΕΠΙΜΕΤΡΟ

Όλα αυτά για τα οποία μέλλω ως τώρα ενδιαφέρουν μόνο τους Ζαγορίσιους —όσοι μας διαφέρουν δηλαδή. Υπάρχουν όμως και κάποια άλλα πράγματα, κάποια ενδιαφέροντα και ερωτήματα που προκύπτουν από το Σχέδιο «άννης Καποδιστρίου». Το Σχέδιο είναι μια πρόταση, η μόνη συμφωνημένη και ουσιαστική που υπάρχει που προσπαθεί να απαντήσει στο θέμα της σωστής διοίκησης και συγκεκριμένα, του συστήματος αυτοδιοίκησης, που σπρώχνει το θεσμό των κοινοτήτων, θεσμό που όπως είχε σχεδιαστεί να λειτουργήσει στο παρελθόν, δεν ανταποκρίνεται στη σημερινή πραγματικότητα και στις απαιτήσεις των πολιτών.

Δεν πρόκειται εδώ να κρίνουμε την κυβερνητική πρόταση, δε πρέπει να το είχαν κάνει άλλοι και να μας δώσουν και τη δική τους πρόταση, το δικό τους συγκροτημένο σχέδιο. Εδώ θα ασχοληθώ με απλούς πολίτες, με κάποιον εργαζόμενο που γεννιόταν από το ίδιο το Ζαγόρι και αφορούν στην προαγωγή της κοινότητας. Κυρίως θα ασχοληθώ με μέλη του Μονοδενδρίτη, «την κοινότητα της φωτογραφίας (όλα), για το πρόβλημα του δημόσιου χώρου γλάστρες ή σοβάλεει. Δεν μας ενδιαφέρουν οι γραμμές, αλλά η συγκρότηση και η «αγροτικός», αλλά η συγκρότηση τους και οι υπηρεσίες, οι συγκροτημένες υπηρεσίες που θα προσφέρουν στους δημότες του. (Τελικά όλα αυτά, δε θα πρέπει να υπερβεί τον αριθμό των γεωγραφικών ενότητων». Και στις δύο περιπτώσεις, την πρώτη και δεύτερη λύση, για να περιορίσεις τα μειονεκτήματά τους και να τις καταστήσεις ισχυρότερες θεσπίσεις οργανισμούς υπέρτερους, που να καλύπτουν ολόκληρο τον ενιαίο χώρο, και τους αναθέτεις εξουσίες και αρμοδιότητες για όλα τα κοινά, υπερκοινοτικά (υπερδημοτικά) και ενιαία ζητήματα, αλλά και ενδοδημοτικά, όταν οι πρωτοβάθμιοι οργανισμοί αδυνατούν να ανταποκριθούν. Ετσι ενεργώντας με υπευθυνότητα, χωρίς ταλαντεύσεις, επιρροές και υπερβολές θα μπορέ-

σεις να επιτύχεις τους στόχους σου που πρώτος εσύ πρέπει να έχεις καθορισμένους στο νου σου.

Όλα τα παραπάνω δεν φαίνεται να τα έχουν λάβει πλήρως υπόψη τους οι δυο προτάσεις (της Περιφέρειας και του Υπουργείου), προτείνοντας απίτητο πατρικό της μητέρας μένος για το Ανατολικό Ζαγόρι. Η γενικά δείχνουν να διακατέχονται από το άγχος του όσο το δυνατόν μεγαλύτερου περιορισμού των υποστάσεων δήμων. Γι' αυτό προκάλυπται η Κοινοτική των και φορέων του, που διατυπώνεται σε υπόμνημα, το οποίο και συνηγοράει, με ή χωρίς θεώρημα, συγκαίροντας συγχρόνως τους συντάκτες του για το σφάλμα της φωτογραφίας Μονοδενδρίτης ύφους του, την πειστική επιχειρηματολογία του και την ισχυρή τριτοποίηση των απόψεών τους.

Ετσι έχουν πια τα πράγματα, τις συνενώσεις των κοινοτήτων στο Ζαγόρι και περιμένουμε την οριστική απόφαση του Υπουργείου με τη λήψη ότι θα είναι αυτή που πρέπει.

Εμείς οι Ζαγορίσιοι ξέρουμε

Εμείς οι Ζαγορίσιοι ξέρουμε

Μια φωτογραφία, μια ιστορία

της Ελένης Σκούρτης

λύ τα αγαπούσαμε και έβγαλε το Ζαγόρι επιστήμονες κι επιστήμονες κι άλλους σπουδαίους ανθρώπους και πολλοί από μας έφτασαν ψηλά πολύ ψηλά σε αξιώματα και τιμές πολλές γνώριθαν.

Εμείς οι Ζαγορίσιοι είμαστε και νοικοκυραίοι. Κι οι Ζαγορίσιες πολύ νοικοκυρές είναι και σπιτία καθαρά έχουν, κι ωραία γλυκά, γλυκά του κουταλιού φτιάχνουν και πάνω απ' όλα τις πίτες φτιάχνουν ωραίες και τις πιο νόστιμες.

Εμείς οι Ζαγορίσιοι έχουμε τα σπιτία ανοιχτά. Τον ξένο τον δεχόμαστε με χαρά και το σπίτι μας σπίτι του είναι κι όλα τα καλούδια που έχουμε τα δίνουμε.

Εμείς οι Ζαγορίσιοι ξέρουμε

ακόμα και γλεντάμε: τα καλοκαίρια στα χωριά μας ωραία τραγουδά λέμε κι ωραία χορευόμαστε, με τον δικό μας τρόπο και τα παιδικά μας έτσι τα μαθαίνουμε να χορεύουν καινούρια.

Εμείς οι Ζαγορίσιοι ε! έχουμε κι ελαττώματα, αφού άνθρωποι είμαστε: πονηρούς μας λένε και λίγο «κλειστούς». Αλλά εγώ λέω ότι αυτό είναι από τα βουνά: δηλαδή η ψυχή μας με τα βουνά κουβεντιάζει και πολύ δεν ξαναϊνιέται.

Ύστερα εμείς οι Ζαγορίσιοι —όπως και να το κάνουμε— έναν καίμιο μεγάλο έχουμε: τον τόπο μας.

Όταν αρχίζει το καλοκαίρι, καρβάνια ολόκληρα ανεβαίνουμε απ' τις πολύβουες κι απρόσωπες πολιτίες και στα χωριά μας «πίσω απ' το βουνό» σκορπίζουμε. Κι ανασαίνουμε για λίγο το μυρωμένο αέρα, πίνουμε νερό από βρύσες ξακουστές ή από πηγάδια, τρώμε τις πίτες μας τις μοναδικές, ανεβαίνουμε τα βουνά μας, χορεύουμε κάτω απ' το φεγγάρι, αγναντεύουμε τα λαγκαδάκια και τις χαράδρες, ζούμε τον τόπο μας. Για να ξανασκορπίσουμε κάπου εκεί, αρχές του Σεπτεμβρίου και να κουβαλάμε μέσα μας σα φυλαχτό βαρύ όλα αυτά τα πράγματα και τα θαύματα που μας δίνει ο τόπος μας και μας κάνουν μοναδικούς.

Τη φωτογραφία την τράβηξε ο Άγγελος ο Κίτσος, ο καλός άγγελος του Ζαγορίου που μάχεται και πα-

ανλές του κάτω κόσμου.

Να καλέσει το Σωτήρη Παπαζογλου, την Κρίνα και το Στέφανο τον Κατσάδρα, τον Κωστούλα Στέα, το Χρήστο Σάρο, την Κούλα Σακελλαρίου-Φώλα, τον Αλέκο Σφάγγο, τον Φοίβο Πρίγκο, το Δημοσθένη Δόκο, το Στέφανο Βάντζιο, την Κούλα Μπαλάσκα, το Μιχάλη Γοδίμη, το Γιώργο Βάλλα, το Γιώργο, το Βασίλη και την Κλειώ Στύλου, την Καλλινα Ιωαννίδου και τον άντρα της το γιαντρά Δημήτριο Ιωαννίδη, τον παππού μου Χαρίση Κοντογιώργο κι επειδή είναι φυσικός και μεταφυσικός αδύνατο να κεραστούν εκεί με το «φωκά» γλυκό του κουταλιού, ας πάνε «καλύτερα ένα τραγουδά λένε, ένα τραγουδά άσπρο, ένα τραγουδά της χαράς, ένα τραγουδά Ζαγορίσιο.

Πάπιγκο - Αύγουστος '97

Αρχή άνδρα δείχνει

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΚΟΥΡΤΗΣ:

Η κοινωνική και πολιτική του δράση

Οι άνθρωποι ζουν στη μνήμη μας. Υπάρχουν μέσα μας για μας θυμίζον τη γήινη θέση μας και να μας βοηθούν στην άεσα πραγμάτωση της ουσίας μας. Τα έργα τους, μαρτυρίες της υπαρκτής τους, αποτελούν την αναστοή και τη μνήμη του τόπου όπου έζησαν.

Ο Οδυσσεύς Σκούρτης ανήκει σ' αυτές τις σημαντικές προσωπικότητες που με την παρουσία τους και τη συμμετοχή τους στα κοινά επηρεάζουν πολύπλευρα τη δυναμική και εντέλει τη φυσιογνωμία του χώρου δράσης τους.

Προερχόμενος από μια οικογένεια με σπουδαία κοινωνική επιφάνεια δεν επαυαυτήθηκε σ' αυτό, αλλά από νωρίς συμμετείχε αποφασιστικά στη δημόσια ζωή χωρίς να φείδεται χρόνου που είναι εξαιρετικά πολύτιμος για ανερχόμενο δικηγόρο. Πολλά οφείλει ο Ορειβατικός Ιωαννίνων στον Οδυσσεύς Σκούρτη ο οποίος μαζί με τον Κλέαρχο Στάρα ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου στη δεκαετία του '30. Ιστορικές θα μείνουν οι εκδρομές στα βουνά του Παπίγκου παρέα με επώνυμους και ανώνυμους πράγμα που βοήθησε στην πρόκληση ενδιαφέροντος για τον τόπο ήδη από την εποχή εκείνη. Και επειδή ήταν άνθρωπος που είχε αναπτύξει την κοινωνικότητά του σύμφωνα με τα αρχαιοελληνικά δημοκρατικά πρότυπα κρατούσε πάντα το σπίτι του ανοιχτό για τους δυνατούς και τους αδύνατους, για τους ταπεινούς και τους «υποληπτόμενους».

Θεωρούσε τη δημιουργία συλλόγων πράξη πολιτικού γ' αυτό πολλά χρόνια αργότερα, ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του εξωστρεφικού συλλόγου Παπίγκου και αντιπροέεδρος κατά τη δεκαετία του '80.

Η επαγγελματική επίσης δράση ενός ατόμου καταδεικνύει πολλά στοιχεία της προσωπικότητάς του και τον αντανακλάει ή όχι ως πολίτη.

Γνωστή είναι η σταδιοδρομία του Οδ. Σκούρτη ως συμβολαιογράφου στη μεταπολεμική Κόνιστα. Διορίστηκε Ειρηνοδίκης Πάρεδρος του Ειρηνοδικείου Κόνιστας από το 1950 μέχρι το 1952. Στην Κόνιστα παρέμεινε ως το 1964 και στα χρόνια αυτά πολλά πρόσφερε στον ατομικιστικό και στερεωμένο από βασικές υπηρεσίες, τόπο. Άνθρωποι της ατομικιστικής γενιάς τον θυμούνται να διεκπεραιώνει συμβολαιογραφικές πράξεις ακολουθώντας ημιμακρικούς δρόμους μια που οι συγκοινωνίες της εποχής ήταν υποτυπώδεις.

Συνταξιοδοτήθηκε το 1977 και έκτοτε άσκησε αποφασιστική επιρροή στα δόγματα, πολιτικά και κοινωνικά της κοινότητας Παπίγκου.

Άνθρωπος με σπάνια μόρφωση, διενόητος, ανιδιοτελής και ανοιχτοχέτης, έφερε τη σφραγίδα μιας γενιάς Ζαγοριτών που με τα σημερινά δεδομένα είναι δύσκολο να χωριστεί κανείς ότι δεν έγινε ανεπιτηδευτός.

Διετέλεσε Πρόεδρος της Κοινότητας Παπίγκου επί δυο συνεχείς τετραετίες (1982-1990). Αξίζει να αναφερθεί η αξιοποίηση μακρινών πηγών και η ανακατασκευή δεξαμενής νερού στο Μικρό Παπίγκο που έλυσε το πρόβλημα ύδρευσης στο χωριό. Επίσης βαρύνουσα σημασία έργο είναι η ανακατασκευή του αμαξοδρόμου και η περάτωση ασφαλιστικής από το Μεγάλο στο Μικρό Παπίγκο.

Έχοντας το σεβασμό των τοπικών αρχών καθώς και την αποδοχή της πολιτικής του ως θέσης της κοινότητας στον ιστορικό χρόνο και της σημασίας της για τονισμό της θέσης της κοινότητας σε μια εποχή όπου ευδοκίμει η δημιουργία την ερωτική περιοχή. Πολλοί σημαντικοί σε μια εποχή όπου ευδοκίμει η δημιουργία τουριστικών καταλυμάτων και η προσέλκυση τουριστών, αλλά ταυτόχρονα κινδυνεύει να αλωθεί η ιδιαίτερη ταυτότητα του χωριού.

Δικαιωμένα επομένως μέσα από την προσωπικότητα του ανδρός η πολιτική άποψη του Σκούρτη που χρησιμοποιήθηκε ως τίτλος, ότι δηλαδή η άσκηση εξουσίας αποκαλύπτει τα χαρακτηριστικά του ατόμου που την ασκεί.

Η παρακάτω ερμηνεία —μνημόσυνο— του Οδ. Σκούρτη απευθύνεται στους ανθρώπους που τον γνώρισαν και έζησαν μαζί του, αλλά και σε όσους θα ακούσουν στο μέλλον γι' αυτόν: «Στη σχέση της μνήμης με το τώρα βρίσκεται η διάσταση που προσδιορίζει τη ζωή».

Γλυκερία Χριστοδούλου

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 1. Σοφοκλή, Αντιγόνη, εκδ. Κάκτος.
2. Γ. Αλμπερόπουλου, Παπαριού ανατομή, Αθήνα 1974.

ΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ ΤΟΥ ΜΕΣΟΠΟΛΕΜΟΥ

«Στην άκρη στο Καπέσοβο...» συνεχίζεται η πολιτιστική δημιουργία (αναδημοσίευση απ' την εφημερίδα ΗΠΕΙΡΟΣ της 2-9-97)

Μεταξύ των χωριών που τραγουδήθηκαν από τη δημοτική μούσα, όχι για το χαλασμό τους αλλά για την ομορφιά και το δέσιμο των κατοίκων τους με την πατρίδα γη είναι και το Καπέσοβο.

Ένα από τα χωριά του Κεντρι-

γυ' αυτό άλλωστε κάθε χρόνο του Αϊ-Λιως Ζαγορίσιοι και όχι μόνο δίνουν το παρόν τους στο Καπεσοβίτικο πανηγύρι.

Η αρμονική συνεργασία μεταξύ της Κοινότητας και του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού «Αλέξης

δοση και στο πλαίσιο του αγώνα για τη διάσωση και διατήρησή της ο Πολιτιστικός Σύλλογος Καπεσοβίου «Αλ. Νούτσος» με τη συνεργασία της Κοινότητας τη βοήθεια της «Ριζαρίου» και τη συμπαράσταση της «Η» οργάνωσε και φέτος εκδηλώ-

στα πανηγύρια, η βραδιά καλοήμορφα και οι πεντακόσιοι, που ρευρισκόμενοι δεν έλεγαν να φύγουν παρά το δίωρο που πέρασε και τη σχετική ψύχρα που επικρατούσε.

Ήταν μια προσπάθεια που έδειξε πως η «μύηση» του κοινού με ανε-

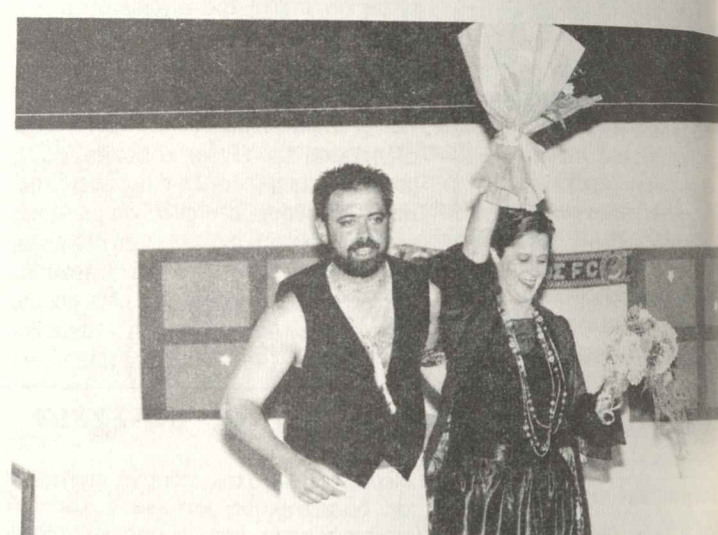
Απ' την εκδήλωση «Τραγούδια της ξενιτιάς»

κού Ζαγορίου που παρά το μαρασμό και την εγκατάλειψη των τελευταίων δεκαετιών επιμένει να στέκεται όρθιο, χάρις στην αγάπη των παιδιών του, όχι μόνο διατηρώντας τις παραδόσεις του αλλά συνεχίζοντας την πολιτιστική δημιουργία.

Χρόνια τώρα το πανηγύρι του είναι ονομαστό γιατί ακόμα διατηρεί όλα τα στοιχεία που συνέθεταν το παλιό καλό Ζαγορίσιο γλέντι και

Νούτσος» και η συμμετοχή νέων και δημιουργικών ανθρώπων που έμπρακτα αγαπούν τη γενέτειρά τους απέναντι σε χρόνια τώρα «γλυκούς» καρπούς τους οποίους γεύονται οι Καπεσοβίτες, άλλοι Ζαγορίσιοι, αλλά και πάρα πολλοί «Καμπίσιοι» που παρευρίσκονται στα πανηγύρια και τις εκδηλώσεις που οργανώνονται.

Σεβόμενοι τη Ζαγορίσια παρά-

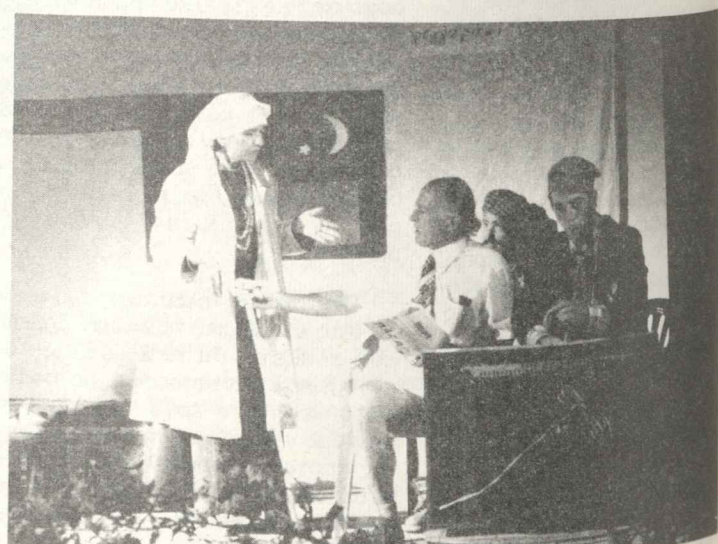
Απ' το καμειδύλλιο: Τάσος-Γκόλφω

σεις άρρηκτα δεμένες με την Καπεσοβίτικη πολιτιστική κληρονομιά, αλλά και την πολιτιστική δημιουργία, δείχνοντας έτσι πως το χωριό αυτό παραμένει μικρή κοινότητα πολιτισμού.

Έτσι τη Δευτέρα 11 Αυγούστου στις 9.30 το βράδυ στον όμορφο κήπο της Πασχαλίου Σχολής ο Γρ. Καψάλης με το κλαρίνο του και ο Γιάννης Παπακώστας με τη θαυμά-

φορά στην ιστορία και τα λαογραφικά στοιχεία του δημοτικού τραγουδιού είναι πολύ καλύτερη από μια «...ξερή»... «...παράσταση».

Ήταν μια αρχή που είναι βέβαια η Νίκη Ζούνη, που είναι και η ηγέτιδα της ομάδας, που είναι και η ηγέτιδα της ομάδας, που είναι και η ηγέτιδα της ομάδας.

Απ' το καμειδύλλιο: Αστέριω - Αθανασούλας - Αντίος - Κίτσος

σια φωνή του είπαν τραγούδια της ξενιτιάς τα οποία απήγγελε πριν η Άννα Βαρζώκα και τα λαογραφικά και ιστορικά τους στοιχεία παρουσίαζε ο Απ. Ντιναλέξης, ενώ χορεύονταν από παιδιά του Καπεσοβίου.

Παρά την κούραση των καλλιτεχνών, λόγω της συμμετοχής τους

παιγμένη από Καπεσοβίτες. Κανένας από τους συντελεστές της Κίτσου οι οποίοι με άνεση και αυτοπεποίθηση αποδίδουν θαυμάσια και με μεγάλη αφοσίωση το γέλιο.

Έξω απολαυστικοί οι Παντελής Παπαγεωργίου στο ρόλο του Αντίου και η Βικτώρια Ζούνη στο ρόλο του Κίτσου, τον οποίο έπαιζε

τόσο καλά που οι θεατές δεν κατάλαβαν ότι πρόκειται για ...γυναίκα. Καλή η δουλειά στο φωτισμό και τον ήχο του Δημήτρη Παππά.

Γενικά είναι μια παράσταση που αξίζει και πρέπει να τη δουν όλοι, όχι γιατί είναι μια τοπική δημιουργία και πρέπει να «στηριχθεί» αλλά γιατί εμπεριέχει όλα τα στοιχεία που συνθέτουν μια καλή προ-

Καμειδύλλιο: θίασος επί σκηνής

σπάθεια με θετικά αποτελέσματα.

***

Δημοσιεύουμε την σκηνή Β' από την Γ' πράξη του καμειδύλλιου της Νίχης Ζούνη.

Αθανασούλας: Τι κακό ήταν αυτό που μας βρήκε συμπεθέρα μ', τι συμφορά!!..

Αστέριω: Τι να πω κι εγώ η μαύρη, αλλά, μένω. Εκεί που ετοιμαζόμαστε για γάμο, να μας κάνουν τέτοιο χ'νέρο, τα βρωμόπαιδα. Ακούς να σφαχτούν κι να χωρίσουν για τ'ν έδρα τ' νέου Δήμου!

Χ.Κ.: Τηλεφώνησέ μου...

Αθ.: Μάσ' το κι αυτό το σκασιμένο.

Χ.Κ.: Αφού θέλω να μ' τηλεφωνήσω.

Αθ.: Ποιος μωρέ κακή σ' μέρα.

Χ.Κ.: Ο Υπουργός Εσωτερικών για να μ'πεί που θα γέν' η έδρα, να πάω κι εγώ να παντρευτώ μια από εκεί να γίνει πρωτενουσιάνος.

Ασ.: Α, να χαθείς μορμολίκι, δε φτάνουν τα χάλια μας. Αϊ τσακίστο σπίτι.

Χ.Κ.: Υπουργέ... Τηλεφώνησέ μου (αποχωρεί).

Αθ.: Είδες τι τραβίκε Αστέριω μ' τ' συνενώσεις, έχ' τρελλαθεί ο κόσμος όλος.

Ασ.: Βέβαια τι νομίζεις ότι κι εγώ δεν ένοιωσα τ' παρενέργειες. Βλέπω τόσα βράδια τώρα στον ύπνο μ' το Καπέσοβο. Έρχεται ξεβράκωτο και κακομοιριασμένο, σαν πιδάκ' απ' τη Βοσνία, κι πάει να παϊξ' μ' τ' άλλα χωριά κι εκείνα το σπαράχνουν κι το φτύνουν κι το κοροϊδεύουν. Τ' λεν τα μεγαλύτερα χωριά δεν έχ'ς ξυλεία, είσι φτωχό δε οι παίζουμε κι σένα κι το Κουκούλι, κι κάθονται μετά τα φτωχά τα δύο, το Κουκούλ' κι το Καπέσοβο κι

κλαιν. Τι να πω κι θερίζ' στ'ν ψυχή.

Αθ.: Είδες πώς γίναμι Αστέριω μ', Απ' τη μία το Τσεπέλοβο, η μητρό-πολ' του καπιταλισμού, απ' τ'ν άλλ' οι Ασπράγγελ' το αντίπαλον δέος... να σφάζονται για τ'ν έδρα κι να σφαζόμαστε κι εμείς από πίσω. Μ' φαίντι μαλλώνουν στ' κασιδιάρ' το κεφάλ'.

Ασ.: Κι μεις τι θα κάνουμε, ως Καπεσοβίτες Αθανασούλ' μ'.

Αθ.: Μα ...εμείς είμαστε ο Κασιδιάρ'.

Ασ.: ... Χέω τις συνενώσεις Αθανασούλα μ' να δούμε τι θα γίνουμε κι κείνα τα παλιόπαιδα.

Μ.: Νικήσαμε, νικήσαμε.

Αθ.: Τι, πήραμε εμείς την έδρα; **Μ.:** Όχι καλέ, Νικήσαμε θα γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες στο Καπέσοβο. Θα μας φτιάξουν και μετρό.

Αθ.: Αϊ να χαθείς κι συ βλαμμένο. Πάμε Αστέριω μ' να δούμε τι θα κάνουμε κι άστο αυτό να χαιρείται μ' το Ολυμπιακό. Εχ' γίν' ένα μ' τ' Γιάννα Δασκαλάκη κι προβάλλουν τα συμφέροντα το' Ελλάδας. Σα να μ' φαίνεται θα κόν' η Αθήνα Ολυμπιακούς κι το Καπέσοβο θα πληρώσ' τα γαμιάτ'κα.

Μ.: Ό,τι και να λέτε εσείς ...Νικήσαμε».

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

«Οι άνθρωποι είναι το μόνο μυθοδίο ον που ζει στον κόσμο. Με την απομυθοποίηση του στερούμε ακριβώς τη διαίτα του. Σε λίγο θα πεθάνει από αυτήν».

Γι' αυτό ο ταλαίπωρος στο τέλος μυθοποιεί την ίδια την απομυθοποίηση! (Αλλά μυθοποιεί και τους ίδιους τους απομυθοποιητές του, τους δολοφονούς της ψυχής του!)» έγραψε ο Χ. Μαλεβίτσος.

Και οι Καπεσοβίτες με την αγωνία και τον πανικό τον επικείμενου ή ίσως και ήδη υπάρχοντος πνευματικού λιμού, σκεφτήκαμε να ανασύρουμε από τη μνήμη και να επαναφέρουμε ένα μύθο.

Και τι πιο φυσικό, το χωριό μας το ερωτικό και το καλοκαίρι το ερωτικό να μας υποβάλλουν την επιλογή του πιο θηλυκού ελληνικού μυθολογικού ήρωα, της «Γκόλφω» του Σ. Περσιόπου.

Αξίζει να παρακολουθήσετε μαζί μας τις αλλαγές, ή αν δεν θέλουμε να είμαστε επεικέλις, την παραμύ-

ρωση που έχει υποστεί «η δόλια» η Γκόλφω με το διάβα του χρόνου ως να φτάσει στο 1997. Μια χρονολογία που επιβάλλει στη «Γκόλφω» και την παρέα της να φορούν «βινυλίνο», να επικοινωνούν με διαφημιστικά «ολόγκα», να ζουν μέσα από κατασκευασμένους ήρωες των Μ.Μ.Ε., να ακολουθούν προτεινόμενα μοντέλα ζωής, να παίρνουν μέρος σε παιχνίδια εξουσίας και να μεταλλάσσουν το εκφραστικό «ούτ' σε αγγλοσαξωνικό «ουάνου».

Μιλάμε, λοιπόν, για μια τερατογένεση, που τους τραγικούς ήρωες θα τους μετασχηματίζει σε φαιδρά ανθρωπάκια του σήμερα, ικανά να προκαλέσουν όχι πια τη συγκίνησή σας αλλά τον οίκτο σας και πιστεύουμε και το γέλιο σας λόγω του ύφους της παράστασης, που ελπίζουμε να βρείτε κομική. Θα ξετυλίχτει μπροστά στα μάτια σας μια παράσταση πολιτιστικής παράνοιας, καθρέφτης της εποχής μας. Και επειδή κάθε θεατρική παράσταση που σέβεται τον εαυτό της πρέπει να δίνει και στους θεατές ένα μήνυμα και να τους δημιουργεί κάποιους προβληματισμούς σας προτεινουμε έναν:

Ο κουρασμένος ή κορεσμένος εγκέφαλος της πτωχής γράφουσας το φυλλάδιο τούτο, και βέβαια και το έργο, τι άραγε να έχει αποβάλλει για να κατορθώσει να καταγράψει τα μηνύματα (διαφημιστικά, αθλητικά κ.λ.π.) που χρησιμοποιήσει στην παράστασή;

Η ίδια ερώτηση ισχύει και αντε-

Απ' το καμειδύλλιο: Κίτσος-Σταυρούλα

στραμμένη για σας που θα ανάγινετε βέβαια τα μηνύματα αυτά.

Μη το βάξετε όμως μαράσι. Οι Καπεσοβίτες είναι εδώ για να σας φτιάξουν το κέφι.

Νίκη Ζούνη»

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΑΠ' ΤΟ
ΖΑΓΟΡΙ

Από τον κ. Φιλ. Μητσιμάρη, δάσκαλο, λάβαμε την παρακάτω επιστολή: «Εχω την τιμή ν' απευθυνθώ σε σας, που με τις αποφάσεις σας διαμορφώνετε το μέλλον της περιοχής μας και να σας θέσω υπόψη τις σκέψεις μου για την 45η επαρχιακή οδό (Κήποι-Ελατοχώρι).

Με μια σειρά από χάρτες και σχεδιαγράμματα, για να κατανοήσετε καλύτερα το θέμα, θα προσπαθήσω να αποδείξω το γεγονός ότι η 45η επαρχιακή οδός και η προέκτασή της προς Μέτσοβο είναι μοχλός ανάπτυξης για ΟΛΟ το Ζαγόρι και τα χωριά της Κόνιτσας που συνορεύουν μ' αυτό (Παλιοσέλι, Πάδες κ.ά.).

Είναι μοχλός ανάπτυξης, γιατί επιτυγχάνεται, μέσω αυτού, η σύντομη σύνδεση με ΑΘΗΝΑ. (Το μέσο πληθυσμό της Ελλάδας και κέντρο αποδήμω) και την Κεντρική Ελλάδα, καθιστώντας έτσι δυνατή την πρόσβασή τους στο Ζαγόρι ακόμη και τα Σαββατοκύριακα όλο το χρόνο. Στο σημείο αυτό πρέπει να επιστημονώ ότι η σύνδεση αυτή

Νέα του τόπου μας

επιτυγχάνεται με συντομία και ποιότητα, χωρίς το ΡΙΟ και τα προβλήματα του. Επίσης πρόσβαση άνετη θα έχουν και οι Βορειοελλαδίτες. Εδώ πρέπει να λάβετε υπόψη ότι η ολοκλήρωση της Εγνατίας και της ΠΑΘΕ θα βελτιώσει θεαματικά τα πράγματα για το χώρο αυτό και το Ν. Ιωαννίνων γενικότερα.

Όταν ασφαλτοστρωθεί ολόκληρος ο άξονας Κήποι-Τεχνητή Λίμνη Αώου-Μέτσοβο, θα αποτελεί πρόκληση για κάθε Έλληνα ή ξένο περιηγητή, γιατί σε μια διαδρομή και άνετα θα καλύπτει μερικούς από τους κυριότερους τουριστικούς πόλους του Νομού Ιωαννίνων. Κάθε Σαββατοκύριακο και αργίες, χειμώνα και καλοκαίρι, ο άξονας αυτός θα σφύζει από κίνηση και θα αποτελεί πόλο έλξης για όλους.

Η κίνηση στο δρόμο αυτό και σ' ολόκληρη την περιοχή είναι ευόητο ότι θα αποτελέσει κίνητρο επενδύσεων στον τουριστικό τομέα από ντόπιους και ξένους, θα τυνώσει την ανοικοδόμηση σε μια

κατεστραμμένη από τους πολέμους περιοχή (ολοκαυτώματα) και θα συγκρατήσει πολλά άτομα και ιδίως νέους, στον τόπο τους. Όλα αυτά όμως δεν θα υλοποιηθούν αν συνεχιστεί η χρηματοδότηση με αργό ρυθμό και μικρές δόσεις.

Είναι λυπηρό να βλέπει κανείς περιηγητές, Έλληνες και ξένους, να απογοητεύονται όταν πληροφούνται για την κατάσταση του δρόμου, που θα ακολουθήσουν για να πάνε στο Μέτσοβο, προερχόμενοι από το Βίκο και έχοντας φορτωμένα στα αυτοκίνητά τους διάφορα πλωτά μέσα με τα οποία έχουν σκοπό να χαρούν τα ποτάμια και την τεχνητή λίμνη της περιοχής.

Πιστεύοντας στο ρόλο του ενεργού πολίτη έκανα το καθήκον μου γνωστοποιώντας τις απόψεις μου στα πλέον αρμόδια όργανα του Νομού και της Περιφέρειας. Από τα όργανα αυτά όμως περιμένω και την ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ αξιολόγηση της πρότασής μου, γιατί φοβούμαι πως αν συνεχιστεί η χρηματοδότηση του δρόμου αυτού με τον ίδιο ρυθμό και την ίδια μέτρια, τότε όλα όσα έχουν εκτεθεί απραπάνω δεν θα υλοποιηθούν ούτε σε μια δεκαετία.

Και η ευθύνη θα είναι αποκλειστικά δική σας.

Όσο πιο ΓΡΗΓΟΡΑ τελειώσει αυτός ο δρόμος τόσο ΚΑΛΥΤΕΡΑ για την Περιοχή.

Με εκτίμηση
Φίλιππος Ν. Μητσιμάρης
Δάσκαλος
Κοινοτικός Σύμβουλος
Λεπτοκαρυάς

Υ.Γ. Χαρακτηρίζω την 45η επαρχιακή οδό ως «χωματόδρομο της ντροπής», γιατί από τους αρμόδιους δεν του δόθηκε η πρόποσα προσοχή, παρά την ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΗ αξία του για το Ζαγόρι και το Νομό γενικότερα. (Μάλλον θα είναι από τους τελευταίους δρόμους του Νομού μας που θα ασφαλτοστρωθεί, αν δεν αντιμετωπιστεί με γενναϊότητα).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κατεσόδου ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ ευχαριστεί τις ευχαριστίες του στους χορηγούς των δυο πολιτιστικών εκδηλώσεων του Αυγούστου. Στην Εβδομαδιαία Εκκλησιαστική Σχολή και στην Κοινωνική τους ενίσχυση. Στον κ. Στάθη Ντόβα και την εφημερίδα «ΗΠΕΡΟΣ» για την υποστήριξή τους με δημοσιεύματα και με άλλα μέσα. Στον κ. Κώστα Παπαγεωργίου, που ήταν παράκληση να μην ευχαριστούμε όλους τους Ζαγοριώτες και τους άλλους φίλους που ανησυχούσαν στο Κατέσοδο κι όπως δηλώνει έφταναν ικανοποιημένοι. Να ευχαριστήσουμε ακόμα τους κατοίκους του χωριού, τη νεολαία και ειδικότερα όλους που είχαν πιο ενεργή συμμετοχή στις εκδηλώσεις. Ιδιαίτερα και οι έταίροι στην κ. Ν. Ν. Γκούση-Ζουκή, που έγραψε διότι και σκηνοθέτησε το σατιρικό έργο «Οι Κατεσοβίτες απ' τον Αμαρτωλό» στην Γκόλφω και τοποθέτησε—και κοντά στην Νίκη και σ' άλλα παιδιά—ηθοποιούς, απ' τον μεγαλύτερο ως τον μικρότερο ρόλο, που με τον ενθουσιασμό τους και την αγάπη τους για την τέχνη του θεάτρου, έδωσαν ένα πραγματικά έξοχο αποτέλεσμα. Τέλος τον κ. Γρηγόρη Κανάλη, Γιάννη Παπακώστα, Χρήστο Ζωτο και την υπόλοιπη παρέα για την ωραία βραδιά με τα τραγούδια της ξενιτιάς. Πιστοί στην παράδοση και στον τόπο μας, πιστεύουμε ότι και τον χρόνο οι φίλοι μας θα μας τιμήσουν με την παρουσία τους, για τις πρωτοποριακές και ενίοτε εκδηλώσεις μας και να είναι σίγουρο ότι θα περάσουν ευχάριστες ώρες.

ΜΑΝΑΣΗ

Την 24-7-1997 κινούνταν με μεταστροφή η πατρική μου περιουσία στο χωριό Μανασή Ζαγορίου από πυρκαγιά που εκδηλώθηκε από άγνωστη αιτία.

Θερμά ευχαριστώ για την αλληλεγγύη και τη βοήθειά τους, τον πολιτικό μηχανικό Γεωργίου Ανδρέα, τους συγχωριανούς μου και τις υπαλλήλους του Δασαρχείου Ιωαννίνων, διότι χάρι στον έγκαιρο εντοπισμό της εστίας της πυρκαγιάς και στην άμεση επέμβαση τους με όλες τις δυνάμεις τους, κατέστη δυνατή η κατάσβεση της φωτιάς και η αποτροπή επέκτασής της.

Ιωάννινα, 30 Ιουλίου 1997.

Καρράς Παύλος

ΚΑΡΕ ΖΥΘΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
του **Μιχαήλ**
ΚΗΠΟΙ - ΖΑΓΟΡΙΟΥ
Τηλ. 0653 - 91240

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ '97

Εκδηλώσεις μνήμης και ευγνωμοσύνης για τους Δασκάλους και Ευεργέτες του χωριού μας και του έργου των

Νέα του τόπου μας

ντρώθηκαν στο Μεσοχώρι.

Εκεί ήρθαν και όλοι οι κάτοικοι του χωριού.

Στη συγκέντρωση παρευρέθηκαν: Ο Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων κ. Μασαλάς.

Ο Πρύτανης του Πολυτεχνείου Αθηνών κ. Νουτσόπουλος, ο οποίος εκπροσώπησε και τη Ριζαίειο Σχολή.

Η κ. Κατσαδάρη σαν εκπρόσωπος του Πνευματικού Κέντρου «Κώστας Λαζαρίδης». Ο πρόεδρος του 5ου Συμβουλίου Περιοχής Κεντρικού Δυτικού Ζαγορίου κ. Γαβριήλ Παπαναστασίου. Ο πρόεδρος της ένωσης Ζαγοριώων κ. Χρόνης. Εκπρόσωποι των κοινοτήτων των πλησιέστερων χωριών και των εκκλησιών τους και εκπρόσωποι των Μορφωτικών Συλλόγων των πλησιέστερων χωριών. Στην αρχή τους συγκεντρωθέντες χαιρέτισε ο Γραμματέας της αδελφότητας και στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Κοινότητας κ. Άρης Τσουμάνης.

Έπειτα ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με ένα θαυμάσιο χαιρετισμό αναφέρθηκε για λίγο

στους Δασκάλους και ευεργέτες και στη συνέχεια εντόπισε τον χαιρετισμό του στον ευεργέτη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, συγχωριανό μας καθηγητή κ. Πέτρο Κόκκορο, του οποίου το μνημόσυνο έγινε μαζί με τους δασκάλους και ευεργέτες του χωριού μας. Ο χαιρετισμός του ήταν θαυμάσιος. Τέλος χαιρέτισε ο πρόεδρος του 5ου Συμβουλίου κ. Γαβριήλ Παπαναστασίου. Πήρε έπειτα τον λόγο ο κύριος ομιλητής κ. Ευριπίδης Μακρής, ο οποίος με μια θαυμάσια ομιλία αναφέρθηκε στους δασκάλους και ευεργέτες του χωριού μας και στην παιδεία στα χρόνια της τουρκοκρατίας.

Όλοι έμειναν ενθουσιασμένοι και καταχειροκρότησαν τον ομιλητή.

Μετά την ομιλία ακολούθησε δεξίωση στο Μεσοχώρι.

Την επιμέλεια είχαν οι κύριοι Γιώργος Ζάνης και Μιλτιάδης Ρήττας, αυτοί κάναν και το σερβίρισμα.

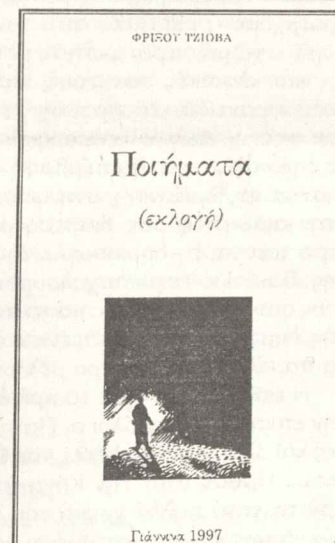
Η οργάνωση ήταν ανεπανάληπτη. Η προσφορά τους δωρεάν.

Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο από το να τους ευχαριστήσουμε θερμά και να τους πούμε.

«Το τελευταίο μιας πλούσιας συγγραφικής προσφοράς του Ν.Υ., τεκμηριώνει απόλυτα αυτόν τον ισχυρισμό.

Διαβάζοντάς το, ταξιδεύει κανείς σ' ένα κόσμο κι' ένα τρόπο ζωής, που δυστυχώς χάθηκε για πάντα.

Για το ταξίδι αυτό το όμορφο, ευχαριστούμε το Νίκο και τον ευχόμεστε να μη σταματήσει ποτέ να γράφει. Γιατί σίγουρα έχει πολλά ακόμα να δώσει στον τομέα της λαϊκής παράδοσης. Αυτή τη ζωφόρο πηγή, που στεριώνει τη ζωή και τις κοινωνίες και δη σε χαλεπούς καιρούς γενικευμένης παρακμής, όπως σήμερα.

Τον ευχαριστώ, μα ξέχω καλά πως δεν του αρέσουν οι αναφορές στον ίδιο και το σημαντικό του έργο.

Η ωδή για το Τάσιο είναι ο βαθύς πόνος, η οδύνη που γίνεται ποίηση, γίνεται τραγούδι, γίνεται λυγμός από τον πατέρα.

Κι αυτό έλκει μέσα μου βαθιά, καθώς θύμησες πολλές, γεμάτες φως, ήρθαν και θρόνισαν στην ψυχή μου αυτό το βράδυ.

Α.Τ.

2. Νίκου Υφαντή: «Το αμπέλι στη λαϊκή παράδοση»

Ο φίλος και συνδρομητής του περιοδικού μας, φιλόλογος (σ. Λυκαεύρης), Νίκος Υφαντής δεν είναι Ζαγοριώτης. Παγωνίσσιος είναι. Και το Παγωνί με το Ζαγόρι, όμως περιοχές, έχει πολλά κοινά πολιτισμικά χαρακτηριστικά.

Το καινούριο του πόνημα με τίτλο, «Το αμπέλι στη λαϊκή παράδο-

Νάναι πάντα πλούσιος, ο συγγραφικός σου ...τύπος, αγαπητέ Νίκο.

Β. Τ.

Μπράβω σας, δώσατε ζωή στο χωριό μας.

Σας αξίζουν συγχαρητήρια.

Τις πίττες και τα γλυκά και τα φαγητά τα έκαναν οι νοικοκυρές του χωριού. Το κρασί ήταν προσφορά των κρασιών «Ζίτσα». Οι κοτομεζέδες του πτηνοτροφικού συνεταιρισμού «ΠΙΝΔΟΣ». Η έκθεση φωτογραφίας έγινε με προσφορά του εργοστασίου Γάλακτος Δωδώνη. Πολλά είδη δε για τη δεξίωση μας έδωσε το Πατρίδιο της Ένωσης Αγροτ. Συν. Ιωαννίνων.

Χρηματικά μας βοήθησαν η Ριζαίειος Εκκλ. Σχολή και η Νομαρχία Ιωαννίνων. Όλους αυτούς τους ευχαριστούμε θερμά.

Χάρis στην βοήθειά τους κατορθώσαμε να φέρουμε σε πέρας την εκδήλωσή μας. Μετά την δεξίωση έγινε εναόληση στο αρχοντικό Πλακίδα. Οι παρεννοσκόμιοι θαύμασαν το ωραίοτατο αρχοντικό, ένα από τα καλλίτερα του Ζαγορίου, στενωχωρήθηκαν όμως που το είδαν να καταρρέει και απορούσαν. Γιατί άραγε τόσο αδιαφορία για τον πνευματικό θησαυρό της πατρίδας μας. Κι εμείς σαν αδελφότητα απορούμε, που το μόνο που κάνουμε είναι, να το κρατήσουμε όρθιο με δόντια και με νύχια.

Έπειτα οι προσκεκλημένοι πήγαν στο Μουσείο Ιστορίας-Λαογραφίας και Βοτανολογίας «Κώστας Λαζαρίδης» που το έκανε η Ριζαίειος Σχολή και στεγάζει τους πνευματικούς θησαυρούς του πανάξιου αυτού Δασκάλου, ιστορικού, λαογράφου και βοτανολογικού Κώστα Λαζαρίδη. Που εφέτος συμπληρώθηκαν δέκα χρόνια από τότε που είπε τα τελευταία του λόγια στο Νομαρχείο στο Μεσοχώρι: Ήταν όλοι τους μαθητ...».

Ο πρώτος τιμώμενος στο μνημόσυνο και στην εκδήλωση ήταν ο Δάσκαλός μας. Αιώνια του η μνήμη.

Έπειτα οι παρεννοσκόμιοι πήγαν στα γεφύρια, στις σκάλες, στο Βίκο. Έτσι έκλεισε η σεμνή αυτή εκδήλωση.

Έχουμε την εντύπωση ότι οι ψυχές των υπέροχων αυτών ανδρών και γυναικών θα ένοιωσαν κάποιο σκίτημα την ώρα εκείνη και πρώτα η ψυχή του Δασκάλου μας του Κώστα Λαζαρίδη, εκεί που βρίσκεται και οι παρεννοσκόμιοι κάποιο ερέθισμα.

Για την αδελφότητα
Ο Πρόεδρος
ΠΑΝΝΗΣ ΒΑΚΑΜΗΣ

ΕΛΑΤΗ

Στις 9 Αυγούστου έγινε τα εγκαίνια έναρξης λειτουργίας του Κοινοτικού Καταστήματος Αναψυκτήριου που υλοποιήθηκε από τον επιμελητή Αλέκο Γιαννακόπουλο, ιδιοκτήτη και του Ξενοδοχείου «ΕΛΑΤΗ» (Περισσότερα σχετικά, στο επόμενο τεύχος του περιοδικού μας).

ΖΗΤΑΕΙ ΕΡΓΑΣΙΑ

Νέος ζαγοριώτης, ηλικίας 29 ετών, ζητάει εργασία σε κοινότητα εστιατορίου, εντός ή εκτός της πόλεως Ιωαννίνων, με διετή προϋπηρεσία. Πληροφορίες καθημερινά στο τηλέφωνο: 0653-51484.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

- Ιταλική Φιλολογία Θεσ/νίκης
- Πτυχία γλώσσας
- Α.Ε.Ι. Ιταλίας

ΕΙΔΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ

- Προϊνά
- Παιδικά (5 ετών)
- Ιταλικής Φιλολογίας
- Επαγγελματιών

ΝΕΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

- Ιταλικός - Ισπανικός Κινηματογράφος
- Συμμετοχή σε διακοπές εργασίας (Προγράμματα ΕΚ Ιταλία - Ισπανία)
- Δανειακή Βιβλιοθήκη

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΙ
ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

- Σίσου Αργυροπούλου - Μαντά
- Emanuela Liuzzo - Κωνσταντή
- Alicia Osorio - Παπαηλία

SCUOLA ITALIANA
ΙΤΑΛΙΚΑ
ΙΣΠΑΝΙΚΑ
ξεχωρίζουμε
Λιάνα Τζιόβα
Πλ. Πάργης 16
αδιέξοδο στενό
77188

ΠΑΠΙΓΚΟ

Πανηγυρική ήταν η διαδικασία των εκλογών για την ανάδειξη του νέου Δ/κού Συμβουλίου του Εξωραϊστικού Συλλόγου Παπίγκου στις 10/8/1997.

Ακόμη πιο πανηγυρική ήταν η επανεκλογή του κ. Άλκη Κοσοβίτσα ως Προέδρου του Συλλόγου και του Συμβουλίου με την ίδια σχεδόν σύνθεση, αλλά με προσθήκη σ' αυτό ως νέου μέλους του παλαιάχου και συνετού, πρώην Προέδρου του Συλλόγου, Δημητρίου Απ. Γκέκη καθώς και της νεαρής Αικατερίνης Ν. Χριστοδούλου.

Η Γεν. Συνέλευση έγινε στη γνωστή πλακόστρωτη πλατεία του Αγίου Γεωργίου κάτω από τη σκιά του θαλερού πολυκλάδου πλατάνου της, όπου είχαν τοποθετηθεί αρκετοί κατάντες και καθίσματα.

Παραβρέθηκαν πάνω από 150 άτομα, τα περισσότερα μέλη του Συλλόγου.

Η διαδικασία άρχισε με τον ορισμό του Προέδρου της Συνέλευσης (κ. Απ. Τσίλης), της γραμματέως (κ. Γκ. Τσουμάνη) και ενός ψηφοδέκτη (κ. Ν. Τζόκας).

Οι παρόντες Πρόεδροι κ. Άλκη Κοσοβίτσα έλαβε το λόγο και ευχαρίστησε με τη σειρά όλους όσους βοήθησαν στην εκπλήρωση των σκοτών του Συλλόγου στη 2/τία 1995-1997 καθώς και τους παριστάμενους, ενώ διακόπτονταν από χειροκροτήματα και επευφημίες.

Η γραμματέας του Συλλόγου κ. Θ. Χριστοδούλου διάβασε τον ισολογισμό (έσοδα-έξοδα) και δευτερολογώντας ο Πρόεδρος, έκανε τις απαραίτητες διευκρινίσεις σχετικά με τα έργα και τις δαπάνες για τη 2/τία της θητείας του. Επακολούθησαν σύντομες ομιλίες κατά σειρά από τους Κώστα Αχ. Χριστοδούλου, Δημ. Γκέκη, Κώστα Διαμαντή, Κώστα Λαζαρίδη,

Το νέο Δ.Σ. του Εξωραϊστικού-Εκπ/κού Συλλόγου Σκαμελίου

Κατά τις αρχαιρεσίες του Συλλόγου μας για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου, εκλέχθηκαν οι παρακάτω:

Πρόεδρος: Αλέξιος Τζιάσιος του Ιωάννη

Αντιπρόεδρος: Σωτήριος Νόνας του Χαράλαμπος

Γραμματέας: Δημήτριος Τσουμάνης του Αριστείδη

Ταμίας: Παντελής Τσουμάνης του Κων/νου

και Μέλη: 1) Αντώνιος Τζιάσιος του Χαράλαμπος, 2) Αθανάσιος Τσουμάνης του Δημητρίου, 3) Θεοφάνης Τσουμάνης του Δημοσθένη.

Για την Εξελεγκτική Επιτροπή εκλέχθηκαν:

1) Γόγολος Λεωνίδας του Βασιλείου

2) Παλαιολόγος Ευάγγελος του Κων/νου και

3) Φραγκούλης Θεόδωρος του Κων/νου

Νέα του τόπου μας

Κώστα Δημ. Χριστοδούλου, Αναστάσιο Τσελίδη και τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Λεωνίδα Τσουμάνη.

Θα σημειώσω ιδιαίτερα την προσφορά, από τον κ. Κώστα Λαζαρίδη, του χρημ. ποσού που θα απαιτηθεί για την προμήθεια από το Σύλλογο μιας ολόκληρης γυναικείας ζαγορίσιας στολής.

Ακόμη συγκινητική ήταν η προσφορά στο Σύλλογο από τον κ. Χαρίση Αναγνωστόπουλο, απόστρατο Αξιωματικό, της γνήσιας παραδοσιακής ζαγορίσιας στολής της μητέρας του Ανδρομάχης.

Επακολούθησε ψηφοφορία που επιβράβευσε τον Άλκη, αφού επί συνόλου 105 «ψηφισάντων», πήρε τους 87 ψήφους και επανεξελέγη Πρόεδρος για την ερχόμενη 2/τία.

Εκλέχθηκαν επίσης κατά σειρά η κ. Θεοδώρα Κ. Χριστοδούλου με 73 ψήφους (ταμίας), ο κ. Δημήτριος Γκέκης με 62 (Γραμματέας), ο κ. Δημ. Αχ. Χριστοδούλου με 37 (Αντιπρόεδρος) και η κ. Αικατερίνη Νικ. Χριστοδούλου με 33 ψήφους (Μέλος). Μέσα στην παρένθεση το αξίωμα του καθενός κατά τη συγκρότηση του Δ/κού Συμβουλίου σε Σώμα.

Συχαρητήρια λοιπόν, Υγεία και καλή δύναμη!!

Ιωάννινα 17 Αυγούστου 1997
Κώστας Δημ. Χριστοδούλου

ΣΤΟ ΠΑΠΙΓΚΟ

Έκθεση αποξηραμένων λουλουδιών

Παραμονή του Προφήτη Ηλία, ξεκίνησαν οι πολιτιστικές εκδηλώσεις του χωριού με θέμα «ΠΑΠΙΓΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ».

Η κα Γκόλφω Τσελετοπούλου, μέλος του κοινοτικού συμβουλίου και υπεύθυνη των εκδηλώσεων, προσκάλεσε μένα και τα αποξηραμένα λουλούδια να ξεκινήσουμε αυτή την καλοκαιρινή περίοδο και την ευχαριστώ για την τιμή που μας έκανε.

Η επιτυχία της έκθεσης δεν οφείλεται μόνο σ' αυτά τα υπέροχα λουλούδια που παίρνουν την δική τους θέση στη ζωή μας και διατηρούν τις προσωπικές στιγμές γεμάτες νοσταλγία, ζωντάνια και χρώμα. Οφείλεται επίσης στην συνεχή και

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ο Εκπολιτιστικός-Εξωραϊστικός Σύλλογος Σκαμελίου, προκειμένου να οργανώσει δανειστική βιβλιοθήκη, που θα λειτουργεί στην αίθουσα του Δημοτικού Σχολείου, παρακαλεί κάθε Σκαμελιώτη, Ζαγορίσιο ή όποιον άλλο επιθυμεί να προσφέρει βιβλία για τον παραπάνω σκοπό, στη Δ/ση Εκπ/κού Σύλλογο Σκαμελίου Ιωαν. Τ.Κ.: 44010. Θα κρατηθεί Μητρώο δωρητών.

Εκπολιτιστικός Σύλλογος Σκαμελίου

απεριόριστη βοήθεια της κας Τζελοπούλου — παράδειγμα προς μίμηση — στην αξιοσύνη των μελών του Κοινοτικού Συμβουλίου, τον Πρόεδρό του κ. Λεωνίδα Τσουμάνη και τη μεγάλη τους αγάπη για τον τόπο τους, το Πάπιγκο.

Δεν θα αναφερθώ στις ομορφιές του Πάπιγκου. Η λέξη Πάπιγκο όταν την προφέρει, ξετυλίγει την αίσθηση του ξεχωριστού πλούτου. Αναδύεται και κυλάει η ομορφιά στα μάτια μας μέχρι εκεί που μπορεί να φθάσει το βλέμμα, μέχρι εκεί που μπορεί να φθάσει η φαντασία μας.

Χωρίς τους θαυμάσιους όμως Παπιγκιώτες που ξέρουν να ενδιαφέρονται και να γεμίζουν τις αίθουσες με σεβασμό, πλατύ χαμόγελο, και ζεστή χειραψία, κάθε προσπάθεια θα ήταν καταδικασμένη.

Την Αναγνωστοπούλου Βιβλιοθήκη γέμισαν οι μεγάλες και μικρές χαρές της φύσης ανακατεμένες με το άρωμα και το χρώμα του Ζαγορίου. Λουλουδιαστά μπουκέτα, στεφάνια, γιρλάντες, αποξηραμένα κλωνάρια, φυλλάκια του Φθινοπώρου, βάζα, κεραμικά ζωγραφισμένα με το χέρι, προερχόμενα και αυτά από τον ίδιο χώρο — χώμα, νερό, φωτιάς μοντέρνες και κλασικές συνθέσεις που με πολύ φροντίδα και προσοχή έφθασαν ως εκεί. Δείγματα ομορφιάς που με την καλλιτεχνική επέμβαση ανοίγουν νέους ορίζοντες στη φύση και στην αισθητική μας διάθεση με κέντρο πάντα τη δημιουργία της φύσης. Γιαυτό και εγώ ασχολούμαι μαζί τους σαν κάτι όμορφο από το παρελθόν, δημιουργώντας έτσι ένα καλύτερο παρόν, ένα καλύτερο μέλλον.

Η έκθεση διήρκεσε 10 ημέρες και την επισκέφθηκαν όλοι οι Παπιγκιώτες και όλοι οι επισκέπτες του Πάπιγκου. Ήρθαν από την Κόνιτσα, την Αρίστη, από πολλά χωριά του Ζαγορίου όπως και οι αγαπημένοι μου φίλοι από τα Κάτω Σουδενά, με σύσσωμη τη νεολαία του χωριού, η οποία κατά τύχη συναντήθηκε με τη νεολαία του Πάπιγκου και γέμισε ο χώρος όμορφα κορίτσια και αγόρια.

Το Τσερβάρι ξεχώρισε και φέτος με τα δώρα του φίλου μου του Ηρακλή: Δύο πέτρες μοναδικές σε φαντασία και γεμάτες ανοιχτό γκριζό χρώμα του χωριού και ένα σύμπλεγμα δύο κλωναριών αγριοσπαργακιάς που παλιά όπως μου είπαν στο Πάπιγκο το χρησιμοποιούσαν για κάδρα φωτογραφιών.

Η έκθεση ήταν τυχερή φέτος που φιλοξενήθηκε στο φυσικό της χώρο και εγώ επίσης που γνώρισα τόσους ξεχωριστούς ανθρώπους και τους ευχαριστώ για τη ζεστή τους φιλοξενία.

Ευχαριστώ πολύ τον Πρόεδρο κ. Λεωνίδα Τσουμάνη και το Κοινοτικό Συμβούλιο και ιδιαίτερώς την κα Γκόλφω Τζελοπούλου και τον κ. Δημήτριο Χριστοδούλου.

Αύγουστος 1997
Στέλλα Κρικοχωρήτη-Βούρδα

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ 9ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

Το ζαγορίσιο γλέντι που κάθε Αύγουστο διοργανώνει η Αδελφότητα του χωριού είχε φέτος εξαιρετική επιτυχία. Η πλατεία του χωριού, πεντακάθαρη, πλακοστρωμένη λίγων ωριότερα, με μια ωραία ληστική βρύση από διαλεκτούς τεχνίτες έδωσαν εφέτος ξεχωριστό τόνο στην ωραία Αυγουστιακή εκδήλωση του χωριού.

Η καλοκαιρινή βραδιά, το θαύμα στο λάλημα του Λευτέρη Σαρρία και της παρέας του, οι εκλεκτοί μεζέδες της τέλει οργάνωσης από τα παιδιά της Αδελφότητας, χάρισαν αξέχαστες ζαγορίσιες στιγμές σ' όλους όσους ξεφάντωναν αυτό το βράδυ και το γλέντησαν με την ψυχή τους μέχρι πρωίας.

Ευχαριστούμε τα παιδιά της αδελφότητας που μας χάρισαν αυτή την αξέχαστη ζαγορίσια βραδιά, καθώς και όλους τους φίλους μας από τα γειτονικά χωριά και ιδιαίτερώς νέους που με το κέφι τους, το χρώμα και τη ζωντάνια τους μας ενθουσίασαν.

Πιστεύουμε πως όλοι έμειναν ευχαριστημένοι. Και του χρόνου.

Στις 9 Αυγούστου στον Άγιο Μηνά, έγινε όπως κάθε χρόνο ο καθιερωμένος χορός της Αδελφότητας του χωριού. Κατά γενική ομολογία επιτυχόντων επισκεπτών που εκκρίνουν νέους ορίζοντες στη φύση και στην αισθητική μας διάθεση με κέντρο πάντα τη δημιουργία της φύσης. Γιαυτό και εγώ ασχολούμαι μαζί τους σαν κάτι όμορφο από το παρελθόν, δημιουργώντας έτσι ένα καλύτερο παρόν, ένα καλύτερο μέλλον.

Οι επισκέπτες έμειναν ευχαριστημένοι και έφυγαν με τις καλύτερες εντυπώσεις. Το γλέντι και ο χορός κράτησαν μέχρι τις πρωινές ώρες.

Κων/νος Καρπίδης

2000 στρέμ. έκαψε πυρκαγιά στη Βίτσα Ζαγορίου

Τέθηκε τελικά υπό έλεγχο η πυρκαγιά που έσπασε από αγώνα στη Βίτσα Ζαγορίου και αποτέλεσε 2.000 στρέμματα δάσους και πουνάρι.

Η φωτιά εκδηλώθηκε μεταξύ βελανιδιού και αμυγδαλιών, καταλάσαν και διόλου και αμέσως έσπασε στην περιοχή δύο πυροσβεστικά οχήματα του Δασαρχείου και ένα οχήμα του χωριού και ένα σύμπλεγμα δύο κλωναριών αγριοσπαργακιάς που παλιά όπως μου είπαν στο Πάπιγκο το χρησιμοποιούσαν για κάδρα φωτογραφιών.

Η έκθεση ήταν τυχερή φέτος που φιλοξενήθηκε στο φυσικό της χώρο και εγώ επίσης που γνώρισα τόσους ξεχωριστούς ανθρώπους και τους ευχαριστώ για τη ζεστή τους φιλοξενία.

Ευχαριστώ πολύ τον Πρόεδρο κ. Λεωνίδα Τσουμάνη και το Κοινοτικό Συμβούλιο και ιδιαίτερώς την κα Γκόλφω Τζελοπούλου και τον κ. Δημήτριο Χριστοδούλου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΠΙΤΙ

Στη Λεπτοκαρνα Ζαγορίου, σε πολύ ωραία και κεντρική τοποθεσία, πωλείται πέτρινη οικία με μεγάλο κήπο, δέντροφόρο δέντρο, με μεγάλο γωνιακό οικοπέδο δίπλα. Πληρ. στα τηλ. 0651-75023 ή 23.803.

Κοινωνικά

Γάμοι

— Στις 27 Ιουλίου στον ιερό ναό του Νεομάρτυρος Αγ. Γεωργίου στα Γιάννινα έγιναν οι γάμοι του Ανδρέα Οδυσ. Καμπιλέτσα από τον Άγιο Μηνά και της Αγγελικής Δ. Μπαγκλή. Στο νύμφεο ζευγάρι εύχομαι κάθε ευτυχία.

Μαρία Βακόλα

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

Γενήθηκε στα 1906 από βορειοηπειρώτες γονείς στο Δελβινάκι του Παγονίου και αφού έμαθε τα πρώτα γράμματα στο δημοτικό σχολείο και το σχολαρχείο της γενέτειράς της, συνέχισε τις σπουδές της στο φημισμένο Διδασκαλείο των Ιωαννίνων, από το οποίο και αποφοίτησε με άριστα το 1924.

Διορίστηκε δασκάλα το 1925 και υπηρέτησε με υποδειγματική αφοσίωση στο καθήκον, απαρμόλλο ήθος και αληθινή στοργή για τις ατέλειματες σειρές μαθητών που δέχθηκαν τα ευεργετήματα της δικής της παιδείας, στα ακριτικά δημοτικά σχολεία, του Δελβινακίου, της Κάτω Μερότης, και της Παγωνιανής, σε δημοτικά σχολεία της Θεσσαλονίκης για πολλά χρόνια, και τέλος στην ιστορική Καπλάνειο Σχολή των Ιωαννίνων, όπου και τελείωσε το 1964 τη σταδιοδρομία της.

Το 1927 ήλθε σε γάμο με τον αείμνηστο επαναστασιακό φιλόλογο-γλωσσολόγο Στάθη Λαμπρίδη για τον οποίο στάθηκε μέχρι το τέλος της ζωής του 1989, η ευγενική, η αφοσιωμένη και αρχοντική σύντροφός του. Η Αλεξάνδρα Λαμπρίδου αγάπησε, με την ίδια όπως και εκείνος ήθελε, τα Άνω Πεδινά (Σουδενά), ιδιαίτερη πατρίδα του, καθώς και όλους τους ανθρώπους του χωριού. Αισθάνονταν όμως και αυτή με τη σειρά της μεγάλη ευτυχία, με το να διαπιστώνει κάθε φορά στις συχνές παρουσίες της στο χωριό τον πηγαίο σεβασμό και την αληθινή αγάπη που υπαγόρευε την ανταπόδοσή σε όλη της τη ζωή, γενιές και γενιές από τους καινούργιους συγχωριανούς της. Δείγμα αυτών των αισθημάτων των επαναστασιακών για την Κυρά Αλεξάνδρα ήταν και η πάνδημη προέλευση της στις 12 Ιουλίου 1997 στην Εκκλησία του Χωριού, όπου την αποχαιρέτησαν για το στερόν της ταξιδιού, με πρόσωπα έκδηλα συγκινημένα, όπως άρμοζε σε ένα δικό τους άνθρωπο.

Η Αλεξάνδρα Λαμπρίδου άφησε πεδαινοώντας δύο γιους, νύφες, εγγονές και διαδόχους.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα των Άνω Πεδινών που τη σκεπάζει.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΝΤΕΛΟΥ (1904-1992)

το γένος Γεωργιάδη

Μια από τις ηρωικότερες και δυναμικότερες μα και γιατί όχι ηρωικότερη μορφή της τελευταίας εκατονταετίας της μικρής κοινωνίας του χωριού μας. Κι όταν λέμε ηρωικότερη δεν εννοούμε τις προσφορές σε θανάτους αγώνες. Αποτελεί σήμερα φωτεινή απόδειξη η πάνδημη συμμετοχή χωριανών μας στο σαραντάχρονο μνημόσυνο του θανάτου της, στις 15 Μαΐου 1997. Έτσι την ήθελε σαν τελευταία επιθυμία από τα παιδιά της. Οι δάκρυα και στεναγμούς. Να λαλούν κλαρίνα με χορούς και γλέντια.

Ο υποφανόμενος θεωρεί τον εαυτό μου πολύ τυχερό που απευθύνει στην ΒΑΣΙΛΙΚΗ τον ύστατο αυτό χαιρετισμό. Από τον γάμο της με τον Αθανάσιο Μαντέλο, συνάδελφο δάσκαλο, απέκτησε τέσσερα παιδιά. Τον Χαράλαμφο, τον Μιχάλη, την Μαρία και τον Αριστοτέλη. Υπήρξε δάσκαλος τους σε μερικά παιδιά της, που διακρίνονταν για την ευφυΐα τους και ευνομήθηκαν τους. Ο Αριστοτέλης ανέβηκε στις ανώτερες βαθμίδες του ΟΑΕΔ. Ο Μιχάλης υπήρξε μαθητής μου και επί σειρά χρόνων Γραμματέας της Κοινότητάς μας. Οξύ πνεύμα και ευνομήθηκε. Η Μαρία υπήρξε μαθήτριά μου και διέπρεψε στο εμπόριο. Ο Χαράλαμπος υπήρξε δραστήριο εμπόριο πνεύμα. Η ΒΑΣΙΛΙΚΗ ήταν άρρηκτα συνδεδεμένη με τα ήθη και τις παραδόσεις του χωριού μας και ανέδραβε τα παιδιά της με αυτές τις παραδόσεις με ασυνήθιστη ευλάβεια και σεβασμό. Η διαδρομή καθημερινά στο μονοπάτι μέχρι τον ΠΑΛΙΟΜΥΛΟ αποτελεί το σημαντικό γεγονός της ζωής. Ήταν, η πεμπτοσύνη της ζωής της, για τις αγιοτικές της απασχολήσεις. Δεν θα ήταν υπερβολή, από τον υποφανόμενο να ονομαστεί η διαδρομή αυτή δρόμος-μονοπάτι ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΑΝΤΕΛΟΥ. Αυτό θα το κάνει, ο υποφανόμενος, σε ένδειξη αιώνας της ζωής της.

Δάσκαλος
Αριστεύς Χρήστος

Γάμοι

Στις 28/7/97 έγινε στην Αρίστη ο γάμος του Κώστα Μιχαήλ του Ιπποκράτη με την καλή του Αλεξία Βασιλ. Ρότσα από τα Γιάννινα. Κουμπάρος τους ο Χρήστος Λιόντος.

Μετά τη στέψη επακολούθησε δείπνο και γλέντι με παρέα οργανοπαϊκτών. Ο γάμος είχε πολλά παραδοσιακά στοιχεία.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Γάμοι

— Στις 30 Αυγούστου στη Μητρόπολη Ιωαννίνων, έγινε ο γάμος των Χριστόδουλου Πάντου, αστυνομικού ε.α. και της Μαίρης Ερμούγνης. Κουμπάρος του ζεύγους ήταν ο καθηγητής Παν/μίου Σ. Παϊπέτης. Θερμά συγχαρητήρια.

Σ. Ε.

ΘΥΜΗΣΗ

ΤΑΣΟΥ ΤΖΙΟΒΑ

Τούτο το Σεπτέμβριο κλείνουν πέντε χρόνια που χάσαμε τον ακριβό μας Τάσο.

Έφυγε αβοήθητος κι ανυπεράσπιστος από τα όπλα της επιστήμης, ανολοκλήρωτος και αδικαιώτος.

Όσοι τιμούμε την ιερή του μνήμη, τον αναθυμώσαμε εγκάρδιο, ολοπρόθυμο, τον κοιτάζουμε βαθιά στα μάτια με την ψυχή μας και την ημέρα του φεγγιού του αφηνόμαστε για λίγο κάτω από τις λευκές του φτερούγες.

Έχουμε ταχθεί κι υποσχθεί να φρουρούμε τη μνήμη του, να περιμένουμε την επιστροφή του, εμείς που αν και αφανισμένοι από το χαμό του, του χρωστάμε αιώνια θύμηση και δικαιοσύνη.

Και πιστεύουμε στην ανάστασή.

Α. Σ. Ζ.

ΒΙΤΣΑ

Συγχαρητήρια

Τον αγαπημένο μας αναδέχτο Γιώργο Ανδρέα Βαταβάλη που έλαβε επάξια το πτυχίο του καθηγητή μαθηματικής ανώτερης του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, συγχαίρουμε θερμά και τον ευχόμεστε λαμπρή σταδιοδρομία.

Οικογένεια
Δημητρίου Καρέση

Στα παιδιά της Βίτσας που πέτυχαν στα ΑΕΙ εκφράζουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια και ευχόμεστε καλή πρόοδο.

1. Μαρία Σ. Μπιζιμπέλη, Τμήμα Πολιτικών Επιστημών και Δημοσίας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου.

2. Ανδρέα Ευθ. Βασδέκη, Τμήμα Φυσικό Παν/μίου Αθηνών.

3. Θανάση Γ. Παπαγεωργίου, Τμήμα Μηχανολόγων-Μηχανικών του Πολυτεχνείου Βόλου και

4. Όλγα Γ. Παπαχρήστου, Τμήμα Νοσηλευτικής ΤΕΙ Ιωαννίνων.

— Στον αγαπητό χωριανό Ανδρέα Οδ. Καμπιλέτσα που χόρεψε το χορό του Ησαΐα μαζί με την Αγγελική Μπαγκλή απ' το Ελεύθερο Κοινότητος, στις 27 Ιουλίου, στον Άγιο Γεώργιο (Πλ. Πάργης) Ιωαννίνων, ευχόμεστε ευτυχισμένο κι ανθόσπαρτο βίο.

Οικογένεια Θωμά Σιαμπέκα

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Γάμοι

— Στις 23 Αυγούστου στην ιστορική μονή της Ευαγγελιστρίας Α. Σουδενών, παντρεύτηκαν δυο ωραία παιδιά του Ζαγορίου, ο Βασίλης Γ. Δούβλης και η Μαρία Θρ. Φατούρου (Κουκλιώτισσα από μητέρα).

Παραβρέθηκαν πλήθος φίλων των δύο οικογενειών από τα Γιάννινα και το Ζαγόρι.

Οι ευχές μας στα παιδιά για μια ζωή γεμάτη και χαρούμενη. Στους γονείς τους και φίλους μας να τα χαιρόνται.

«Το Ζαγόρι μας»

Συλλυπητήρια

Για το θάνατο της Ζαγορίσιας αρχόντισσας Αλεξάνδρας Ευσταθίου Λαμπρίδη η Συντακτική Επιτροπή του περιοδικού εκφράζει στα παιδιά της και σ' όλους τους συγγενείς τα πιο θερμά της συλλυπητήρια.

«Το Ζ»

ΑΡΙΣΤΗ

Βαπτίσεις

— Στις 24/8 έγινε στην Αρίστη η βάπτισή του πρωτότοκου αγοριού του ζεύγους Νικόλαου και Μαρίας Λογοθέτη. Ανάδοχος ο Νικόλαος Κατής. Το όνομα του νεοφωτιστού Ευστάθιος.

— Στα Γιαννιώτα-Ελασσώνας, στις 24/8 έγινε η βάπτισή του πρωτότοκου αγοριού του ζεύγους Αθανασίου και Ευαγγελίας (κόρης του χωριανού μας Γεωργίου Χαχάρη) Καρακώστα. Ανάδοχος ο Β. Νούσης. Το όνομα του Βασίλειος.

— Στην Κεντρική Εκκλησία Αρίστης, έγινε στις 16/8 η βάπτισή της κόρης του ζεύγους Βασιλείου και Σταυρούλας Σκαμελίου. Ανάδοχοι το ζεύγος Πάγγης και Ελευθερία Μπεσλικά. Και το όνομα αυτής: Δανάη-Θωμά. Επακολούθησε γεύμα των προσκεκλημένων στην πλατεία του χωριού και πολλοί γλέντι με την παρέα οργανοπαϊκτών του Σαρέα.

Προσφορά

Ο χωριανός μας Ιωάννης Χασιός, που διαμένει στην Αθήνα, προσέφερε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή, το ποσό των 100.000 δραχμών. Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

Κοινωνικά

ΒΙΤΣΑ Γάμοι

— Στις 12 Ιουλίου στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου, παντρεύτηκαν η Κορνήλια Παπαδημητρίου, φιλόλογος και ο Κων/νίνος Παππάς Αε/κός Πεζικού.

Επακολούθησε στο εξοχικό κέντρο «ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ» δείπνο και παραδοσιακό γλέντι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Στο ταιριαστό ζευγάρι εύχομαι κάθε ευτυχία και χαρά με καλούς απογόνους.

Φ. Β.

Βαπτίσεις

— Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κάτω Βίτσας έγινε στις 6 Ιουλίου, η βάπτισμα του γιου του Αχιλλέα Λογοθέτη και της Δήμητρας Μπιτσαβά. Νονός ο Σπύρος που του έδωσε τ' όνομα, του παππού του, Λάμπρος. Να τους ζήσει ο νεοφώτιστος.

Φ. Β.

— Στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Άνω Βίτσας, έγινε στις 13 Ιουλίου η βάπτισμα της κόρης του Κώστα Χαρίση και της Βασιλικής Παπαγιωάννη. Νονός ο Βαγγέλης Παπαχρήστος που της έδωσε τ' όνομα Ανδριανή-Παρασκευή.

Συγχαίρουμε τους ευτυχείς γονείς και ευχόμαστε να τους ζήσει η νεοφώτιστη.

Οικ. Γιάννης Παπαχρήστου και Φ. Β.

Θάνατοι

— Στις 18 Ιουλίου, πέθανε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στον Ιερό Ναό Αγ. Νικολάου Κοπάνων, η Μελομένη Ν. Γιαννή.

Στα παιδιά της, στ' αδέρφια της και λοιπούς συγγενείς, εκφράζω τα βαθύτατα συλλυπητήριά μου.

— Επίσης στις 22 Ιουλίου, πέθανε στα Γιάννινα και κηδεύτηκε στον Ιερό Ναό Περιβλέπτου η Μερόπη Χρ. Παταρούση.

Στα παιδιά της, στις αδελφές της και λοιπούς συγγενείς, εκφράζω τα βαθύτατα συλλυπητήριά μου.

Φ. Β.

— Στις 27 Αυγούστου, πέθανε στο Νοσ/μείο Χατζηκώστα και κηδεύτηκε την επομένη στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Τριστένου ο Παναγιώτης Μπιτσαβάς. Ο χαμός του, σε ηλικία 58 ετών, μας λύπησε βαθύτατα.

Στη σύζυγό του, στο γιό του, στ' αδέρφια του και λοιπούς συγγενείς, εκφράζουμε εγκάρδια συλλυπητήρια.

Επίσης στις 3 Σεπτεμβρίου, ύστερα από μακροχρόνια αρρώστια, πέθανε στον Άγιο Γεώργιο Θεσπεριάς όποιος και κηδεύτηκε, ο συγχωριανός μας Ανδρέας Θ. Χαρίσης.

Στη σύζυγό του, στα παιδιά του, στ' αδέρφια του και λοιπούς συγγενείς, εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Φ. Β.

ΔΙΚΟΡΦΟ Γάμοι

— Τον περασμένο μήνα, παντρεύτηκε στην Καστοριά η Αίγλη Φρ. Πούρλη με τον Νίκο Καράτζιο.

Στα παιδιά πολλές ευχές για μια χαρούμενη ζωή. Στους παππούδες να χαρούν κι αγγόνια.

«Το Ζαγόρι μας»

ΕΛΑΤΗ Συγχαρητήρια

Εκφράζω τα θερμά μου συγχαρητήρια στον αγαπητό μου εγγονό Λευτέρη Σωτήρη, που πέτυχε στο Οικονομικό Τμήμα του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης και του εύχομαι καλή πρόοδο.

Η γιαγιά του
Βασιλίκη Βέλλη

ΚΑΛΟΥΤΑ Γάμοι

— Στο νέο ταιριαστό ζευγάρι Κώστα Κασόλα και Αγγελική Μιγάρα που ένωσαν τη ζωή τους στις 6 Ιουλίου στον Ιερό Ναό Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων, απευθυνόμαστε από καρδιάς ευχές για παντοτεινή αγάπη και αρμονική συμβίωση.

Οικογ. Θαν. Σακελλαρίδη

Γεννήσεις

Στις 9 Ιουλίου έφεραν στον κόσμο το πρώτο τους χαριτωμένο αγοράκι, ο συγχωριανός μας Στάυρος Σιουλίας και η σύζυγός του Ευτυχία Μπούμπια.

Να τους ζήσει.

Θ. Σ.

— Ο Πέτρος Βούρης και η σύζυγός του Ιωάννη, στις 8 Ιουλίου έγιναν γονείς αγοριού, πρώτου βλαστού της οικογενείας τους.

Να τους ζήσει.

Θ. Σ.

Βαπτίσεις

— Στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Αθηνών, έγινε η βάπτισμα της χαριτωμένης κορούλας της συγχωριανής μας Δάβαρη Μαρίας το γένος Μιχ. Σοροβάκου και του συζύγου της Παναγιώτη.

Το όνομα αυτής Γεωργία. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γλέντι στο κοσμικό κέντρο «Παϊνία».

Να τους ζήσει η νεοφώτιστη.

Θ. Σ.

Συγχαρητήρια

— Συγχαίρουμε θερμά τον αγαπητό μας συγχωριανό Κώστα Ευαγγέλου που πήρε επάξια το πτυχίο οικονομικών επιστημών Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Θ. Σ.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ Συγχαρητήρια

Στον αγαπητό μας ανηψιό Άγγελο Δημητρίου Χατζόπουλο που παντρεύτηκε στην Αθήνα στις 21 Ιουνίου 1997 την εκλεκτή της καρδιάς του Αλεξία Χρήστου Μελίσσαργου στέλνουμε τις πιο εγκάρδιες ευχές για μια ευτυχισμένη ζωή.

Οι θείες του Ελισάβετ Βαρζώκα
Φιλομήλα Τόλογλου

Κ. ΣΟΥΔΕΝΑ Γεννήσεις

Η Άννα Αλέκου Τσατοπούλου και ο Κώστας Λιβανίδης, απόχτησαν το πρώτο τους αγοράκι.

Στους γονείς και τους παππούδες τις καλύτερες ευχές μας.

«Το Ζαγόρι μας»

Β.Τ.

ΣΗΜ.: (Η είδηση του ευτυχούς γεγονότος κακοποιήθηκε βάνουσα από το δαίμονα του τυπογραφείου στο προηγούμενο τεύχος, αλλάζοντας όνομα και επώνυμο του πατέρα του νεογέννητου. - Συγγνώμη).

Βαπτίση

— Η Αννίκα Διαμάντη-Μουστάκα (κόρη της Κάτω Σουδενιώτισσας Μαρίνας Καλατζή) βάπτισε τον πρωτότοκο γιο της με το όνομα Βασίλης.

Στους γονείς και τους παππούδες πολλές ευχές.

«Το Ζαγόρι μας»
Β.Τ.

ΚΗΠΟΙ Θάνατοι

Πέθανε αιφνιδώς και κηδεύτηκε, παρουσία πλήθους κόσμου, συγγενών και φίλων ο αγαπητός σε όλους μας Διονύσιος Σουλής, στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου.

Είς μνήμη του τα παιδιά του και ο γαμπρός του Πανατζής Μπαρμπαζάς κατέθεσαν υπέρ του Ιερού Ναού μας το ποσόν των δρχ. 50.000.

Αιωνία του η μνήμη.

Η Εκκλησιαστική
Επιτροπή

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ Συγχαρητήρια

— Συγχαίρουμε θερμά τη Σοφία Σαββοπούλου, κόρη της συμπατριώτισσας μας Ελπίδας Πεζοδρομού-Σαββοπούλου, που πήρε επάξια το πτυχίο του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών (Ευρωπαϊκής Κοινότητας) του Πανεπιστημίου Αθηνών και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Θ. Σ.

ΜΟΝΟΔΕΝΑΡΙ Συγχαρητήρια

— Την αγαπητή μας συγχωριανή Ξανθήλη Ιωάννου Ρίζου, που πέτυχε

στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης, συγχαίρουμε εγκάρδια και της ευχόμαστε καλή πρόοδο.

Οικογ. Σάββα Θεοδωρίδου

ΠΑΠΙΓΚΟ Θάνατοι

— Μια καλή Πατριώτισσα, η Ευαγγελία Δ. Πανταζή, μας έφυγε για πάντα στις 15/7/1997, ύστερα από βαρυσανιακή αρρώστια και 67 της χρόνια.

Κόρη του καλωσύνητος ναυαρχη Μπάριμα-Μήσου Ράργα, παντρεύτηκε τον Δημήτρη Πανταζή και το Μικρό Παπίγκο, όπου και ήταν μόνιμοι κάτοικοι.

Απόκτησαν δυο παιδιά, τον Κώστα και το Λάζαρο, που πρόωγα κι έγιναν τεχνικοί, ο πρώτος μηχανολόγος και ο δεύτερος τεχνικός αυτοκινήτων.

Η μοίρα της καμμένης της θιγής, της έγραψε τον πρόωγο γάμο της, προτού να ιδεί αποστασμάτσει και το δεύτερο γιο της. Ήταν ευγενική και καλόκαρδη Πατριώτισσα.

Ο Θεός ας αναπαύσει την ψήλη της.

Ευχαριστήριο

— Ευχαριστούμε θερμά όσους συμμετείχαν με οποιοδήποτε τρόπο στο βαρύτατο πένθος μας για τη απώλεια της πολυαγαπημένης σύζυγου και μητέρας μας Ευαγγελίας Δημ. Πανταζή.

Ο σύζυγος Δημήτριος
Τα παιδιά και η νύφη
Κώστας-Ελένη και Λάζαρος

ΦΡΑΓΚΑΛΕΣ Προσφορές

Στη μνήμη της αξεχάστης Παναζής Ζηκμοαρίδη, οι συγγενείς αυτής πρόσφεραν τα παρακάτω χρηματικά ποσά, για την επαινετή εξωκκλησίαν της Ζωοδόχου Πηγής Φραγκιάδων:

Οικογένεια Κυριαζή Ζηκμοαρίδων 120.000 δρχ.

Πηνελόπη Ζηκμοαρίδη - Ζωοδόχου 10.000 δρχ.

Ερασμία Μαρκιασέλη 10.000 δρχ.

Νικόλαος Τζαφλίδης 10.000 δρχ.

Κων/νος και Ανθούλα Τσιμασιάνη 10.000 δρχ.

Ελένη Μοράγου 10.000 δρχ.

Θεανώ Σακελλαρίδη-Τσιμασιάνη 10.000 δρχ.

Εφη Σακελλαρίδη 10.000 δρχ.

Η Εκκλησ. Επιτροπή ευχαριστούμε.

Στον αγαπητό μας ανηψιό Χρήστο Σολ. Δερδεμέλη για την επιτυχία του στις φετινές εξετάσεις και την εισαγωγή του στη Νομική Σχολή Κομοτηνής, ευχαριστούμε τα θερμά μας συγχαρητήρια.

— Την αγαπητή μας συγχωριανή Ξανθήλη Ιωάννου Ρίζου, που πέτυχε

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΑΝΘ ΠΕΛΙΝΑ

ΔΩΡΕΕΣ

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο, εκφράζοντας όλους τους Πανοσουδενιώτες, ευχαριστούν θερμά τους αδελφούς Βασίλη και Νέοφυτο Λαμπρίδη για την δωρεά στην Κοινότητα των 500.000 δραχμών με την ευκαιρία του τεσσαρακονθήμερου μνημοσύνου της αγαπημένης τους μητέρας και εκλεκτής συγχωριανής μας Αλεξάνδρας, χήρας Ευσταθίου Λαμπρίδη.

— Ο κ. Κων/νος Ζαχαράκης για Άγιο Ταξιάρχη 20.000 δρχ. και Αγία Παρασκευή 10.000 δρχ.

— Ο καθηγητής Φώτης Πέτσας, κατέθεσε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή Αρίστης 15.000 δρχ. στη μνήμη Άγγελου Παπακώστα και 15.000 δρχ. στη μνήμη Γιάννη Σαραλή.

Η Εκκλησ. Επιτροπή ευχαριστεί θερμά

ΒΙΤΣΑ

Η κ. Ιουλία Αναγνωστάκη και τα παιδιά της, πρόσφεραν για τις ανάγκες του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Κάτω Βίτσας 50.000 δραχμές στη μνήμη του συζύγου της και πατέρα τους Γεωργίου Αναγνωστάκη.

Επίσης η οικογένεια Κων/νου Διαμαντή πρόσφερε 10.000 δραχμές για τις ανάγκες του ιδίου Ναού στη μνήμη του αιμνήστου Γεωργίου Αναγνωστάκη.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τους ευχαριστεί.

ΕΛΑΤΗ

— Πέρασαν 12 χρόνια από τότε που έφυγε το μονακριβό παιδί μου Σταύρος Πελλένης έφυγε από κοντά μου κι εγώ η μανούλα του πάντα περμένω το γυρισμό του. Στη μνήμη του καθώς και στη μνήμη του συζύγου μου Γεωργίου Πελλένη προσφέρω για τους σκοπούς του περιοδικού «Το Ζαγόρι μας» 5.000 δρχ.

Πελλένη Ελένη

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

— Ο Απόστολος Βογιάς πρόσφερε το ποσό των 20.000 δρχ. στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου Αλέξης Νούτσος στη μνήμη του Ορέστη Δούκα και της Βασιλείας Ράπτη-Μπούσιου.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί

— Αντί στεφάνου στη μνήμη της Καλλιόπης Βογά, κατατέθηκαν στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου «Αλέξης Νούτσος» τα παρακάτω ποσά:

Οικ. Αριστείδη Καραδήμα 10.000 δρχ.

Οικ. Δημητρίου Βαρζώκα 10.000 δρχ.

Οικ. Τάσου Πίπα 10.000 δρχ.

Οικ. Κώστα Πανταζή 10.000 δρχ.

Οικ. Στέλιου Πίπα 10.000 δρχ.

Οικ. Γιώργου Γκουρίδη 5.000 δρχ.

Οικ. Ανδρέα Τόλογου 5.000 δρχ.

Οικ. Μαρούλας Βούστρου 5.000 δρχ.

Η κ. Δέσποινα Ποταμιάνου 10.000 δρχ.

Το Δ.Σ. ευχαριστεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

14.000

Στεργίου Βασιλείου (5)

12.000

Μουζά Αικατερίνη (5)

11.000

Ζήνα Χρυσάνθη (4)

10.000

Βούρδας Ηλίας (3)

Ζαΐμης Χρυσόστομος (3)

Ζήσης Ιωάννης (3)

9.000

Τσιμής Γεώργιος (3)

6.000

Βακόλα Άννα (2)

Βασδέκης Ιωάννης (2)

Γέτης Θεόφιλος (2)

Ζυγούρης Αλέξιος (2)

Καραγιάννη Γαλάτεια (2)

Μπίμπης Νικόλαος (2)

Μυλωνά Περσεφόνη (2)

Νόνας Κων/νος (2)

Οικονόμου Ιωάννης (2)

Ρούκα-Κουρτζή Ελένη (2)

Σκαμνέλος Ανδρέας (2)

Σουσιόπουλος Αναστάσιος (2)

Τζαμπούρας Πανταζής (2)

Φάρας Δημήτριος (2)

Χριστοδούλου Ελένη (2)

3.500

Μούσιος Ιωάννης

3.000

Αγγελάκη Φαίδρα

Αργυρίκου-Μαθιοπούλου Ασπασία

Βασδέκης Παύλος

Βασιλά Ελένη

Βεζύρη Βασιλική

Βότσης Θωμάς

Γεωργίου Ειρήνη

Γκοδίμη Φρόσω

Γκράτζιου Λούλα

Δαλαγιάννης Άγγελος

Δάλλας Πολύβιος

Δρόσος Ελευθέριος

Δρούνας Χρόνης

Ελκιάφ Μωυσής

Ζαροπούλου Αικατερίνη

Ζινδουλή Μάνθος

Ζωροδόμη Αγλαία

Θωμά Ιωάννη

Καμπέλλας Οδυσσεύς

Καρακατσούλης Ηλίας

Καπαλάνης Ελισάβετ

Κατακωστής Γεώργιος

Καράλη Τζαν/λίδου Βασιλική

Κοκκίνη Παναγιώτα

Μπατάς Σπυριδών

Μπούκας Ιωάννης

Mitsiadis Byron

Νάσιου Δημ. Αθήνα

Οικονόμου Δημήτριος

Πανταζής Ελευθέριος

Πιστιλής Νίκος

Ρίτος Ιωάννης

Σιαμπετάς Θωμάς

Σουσιόπουλου-Αδράμη Έφη

Σουσιόπουλος Ιωάννης

Σουσιόπουλος Νικόλαος

Στύλου Κλεώ

Στύλου Μαίρη

Τσιουμάκης Γεώργιος

Τότσας Θεόκλητος

Τρίχη Σοφία

Τσιμής Α. Γεώργιος

Τσάτσου Έλλη

Τσουλής Χρήστος

Φαριδάκης Ιωάννης

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Συνέχεια από την 15η σελ.

ου και με τη συμπλήρωση έτους από το θάνατό του, η Βελισαρία Φίτσιου πρόσφερε 10.000 δρχ. στην Αδελφότητα Καπεσοβιτών Αττικής και η Ελένη Τσολάκη 10.000 δρχ. στον Πολιτιστικό Σύλλογο Καπεσόβου «Αλέξης Νούτσος».

Τα Δ.Σ. ευχαριστούν

ΚΑΤΩ ΠΕΔΙΝΑ

Για τις ανάγκες του Ιερού Ναού, Αγίου Αθανασίου Κάτω πεδινών, προσέφεραν:

Δριγκοπούλου Έλλη 8.000 δρχ.

Πολ/κος Σύλλογος Κ. Πεδινών 5.000 δρχ.

Παπαδοπούλου Αλεξάνδρα 5.000 δρχ.

Νάστος Γεώργιος 5.000 δρχ.

Παπαγεωργίου Γεώργιος 10.000 δρχ.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί θερμά.

ΚΗΠΟΙ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, γιορτάστηκε παρουσία πλήθους κόσμου, ντόπιων και ξένων, το γεννέσιον της Θεοτόκου (8.9.97) στο εξωκλήσι της Παναγίας πάνω στα αμπέλια σε μια ξεχωριστή τοποθεσία.

Την Κυριακή (7.9.97) παραμονή της Παναγίας, έγινε η αργυρινία μετά αρτοκλασίας και την επομένη η θεία λειτουργία.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή, ευχαριστεί θερμότατα όλους όσους ετίμησαν με την παρουσία τους την θρησκευτική ταύτην πανήγυριν, ιδιαίτερος δε αυτούς που με την ευγενή

προσφορά τους, προσέφεραν τα κάτωθι ποσά υπέρ των αναγκών της εκκλησίας μας. Η Παναγία μας ας είναι πάντα μαζί τους.

1) Εριφίλη Καλλέα 5.000 δρχ.

2) Ειρήνη Νούλη 2.000 δρχ.

3) Αθανάσιος Σταμούλης 10.000 δρχ.

4) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

5) Δημήτριος Σιδηράς 2.000 δρχ.

6) Γαλάτεια Στυλίδη 10.000 δρχ.

7) Χαράλαμπος Στεφανίδης 7.000 δρχ.

8) Ευαγγελία Τσεκούρα 5.000 δρχ.

9) Ελένη Οικονόμου 10.000 δρχ.

10) Σωτηρία Καρατζά 30.000 δρχ.

(15.000 υπέρ Παναγίας και 15.000 υπέρ Αγ. Νικολάου)

11) Θάλεια Μπαμπανάτσα 10.000 δρχ.

12) Ευάγγελος Βλάχος 10.000 δρχ.

13) Αλεξάνδρα Βλάχου 1.000 δρχ.

14) Ανώνυμος 2.000 δρχ.

15) Σωτήρης Τσεργαλής 3.000 δρχ.

16) Ανώνυμος 2.000 δρχ.

17) Ανώνυμος 1.000 δρχ.

18) Βούλα-Γιάννα-Φρόσω Κατσαρού 10.000 δρχ.

19) Ευφροσύνη Ζήση 2.000 δρχ.

20) Κων/νος Τάγκας 5.000 δρχ.

21) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

22) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

23) Ιωάννης Βλάχος 5.000 δρχ.

24) Σοφία Μαρούγκα 1.000 δρχ.

25) Παντελής Κατσαβριάς 5.000 δρχ.

26) Σοφία Βατζιά και Πανδώρα Ανθοπούλου 100.000 δρχ.

27) Γεώργιος Ανθόπουλος 10.000 δρχ.

28) Ναπολέων Δέρβας 7.000 δρχ.

29) Αθανάσιος Παππας 10.000 δρχ.

30) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

31) Ανώνυμος 1.000 δρχ.

32) Ευάγγελος Βλαχόπουλος 5.000 δρχ.

33) Γεώργιος Τσεργαλής 5.000 δρχ.

34) Φανή Κατσουλίδη (εις μνήμη Ευνομίας Θεοδοσοπούλου) 5.000 δρχ.

35) Ελευθέριος Τόλης 5.000 δρχ.

36) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

37) Ευάγγελος Τάγκας 5.000 δρχ.

38) Κων/νος Κοκομελίδης 2.000 δρχ.

39) Παύλος Κατσαβριάς 10.000 δρχ.

40) Λουκία Καλλίδη 20.000 δρχ.

41) Ανώνυμος 1.000 δρχ.

42) Αθανάσιος Μακρής 5.000 δρχ.

43) Απόστολος Μωραΐτης 1.000 δρχ.

44) Ελένη Δέρβα 5.000 δρχ.

45) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

46) Προκόπιος Καλλέας 2.000 δρχ.

47) Σπυρίδων Τσιλιμπάρδης 10.000 δρχ.

48) Ανδρονίκη Γκρουϊδη 5.000 δρχ.

49) Αθηνά Σάρρου 10.000 δρχ.

50) Ανώνυμος 5.000 δρχ.

51) Σωκράτης Γκρουϊδης 5.000 δρχ.

52) Κων/να Δ. Δέρβα 5.000 δρχ.

53) Ευτυχία Μακρή 1.000 δρχ.

Εκ της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου Κήπων.

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Προσφορές στον Ι. Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Κουκουλίου. Οι αδελφές Πανδώρα Ανθοπούλου και Σοφία Βάγια, το ποσό των 20.000 δρχ., στη μνήμη Σπαφούς Αναστασιάδη.

Οι αδελφές Ασπασία και Θάλεια Σβώλου το ποσό των 10.000 δρχ. στη μνήμη γονέων και αδελφού.

Η κ. Πανωραία Σβώλου-Λιαγκουρίδου, το ποσό των 15.000 δρχ.

Η κ. Ελένη Πετρίδη το ποσό των 10.000 δρχ.

Η κ. Βάκκα Ανθούλα το ποσό των 5.000 δρχ.

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

Οι αδελφές Σκλάβη Ευνομία και Ουρανία Καρακίτσου εις μνήμη του αγαπημένου τους εξαδέλφου Χαράλαμπου Τζιάσιου αντί στεφάνου κατέθεσαν χρηματικό ποσόν 20.000 δρχ. για τις ανάγκες των εκκλησιών.

Ο ταμίας

Απόστολος Σουκοβέλος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Παραρτήματος της Πανελληνίας Οργάνωσης Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης (ΠΟΑΕΑ) Ν. Ιωαννίνων, ευχαριστεί θερμά τον Ιατρό Άγγελο Δ. Πίκου, από τη Βίτσα, για την οικονομική ενίσχυση δέκα (10.000) χιλιάδων δραχμών, στη μνήμη του πατέρα του Δημό. Αγωνιστή Εθν. Αντίστασης.

Ο Πρόεδρος

Φιλ. Νικολαΐδης

Ο Γεν. Γραμματέας

Κώστας Γιώτης

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

— Η κ. Φραγκούλη-Γεωργίου Μαρία, προσέφερε 20.000 δρχ. στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου Γεωργίου.

— Ο κ. Βαρβαράς Παναγιώτης προσέφερε 10.000 δρχ. στην άφθαρτη μνήμη της Τσιάντη Βασιλικής.

— Ο κ. Σιούλας Παντελής προσέφερε 10.000 δρχ. στη μνήμη του φίλου του Κώστα Ζαμπαλά.

— Ο κ. Γαμβρίσιος Χρήστος, προσέφερε 5.000 δρχ. για τους σκοπούς του περιοδικού μας.

— Ο κ. Καψάλης Σωτήριος προσέφερε 5.000 δρχ. στη μνήμη της αγαπημένης του θυγατέρας Ελενίτσας.

— Η κ. Πελλένη Ελένη, προσέφερε 5.000 δρχ. στη μνήμη του γιου της Σταύρου και του συζύγου της Γιώργου Πελλένη.

— Η κ. Καραγιάννη Γαλάτεια προσέφερε 4.000 δρχ. στη μνήμη των γονέων της Κων/νου και Κλεοπάτρας Καρβούνη.

— Ο κ. Βασ. Λαμπρίδης στη μνήμη της μητέρας του Αλεξάνδρας 10.000 δρχ.

— Η Αθηνά Τσολάκη προσέφερε 10.000 δρχ. στη μνήμη του Πέτρου Φίτσιου.

Η Σ. Επιτροπή ευχαριστεί

